

కార్మిక కులాల కం

సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి : 8 , సెప్టెంబరు 1982 , వెల : 75 పైసలు , సంచిక : 9

కార్మిక వ్యతిరేక చట్టాలను ప్రతిఘటించండి

క్రమిక సంక్షోభం రోజు రోజుకు తీవ్రతరమౌతున్నది. విఫలమైన పెట్టుబడి దారీ పంధాకు జీవం పోసేందుకు అంతరాతీయ ద్రవ్యనిధిని ఆశ్రయించింది ఇండియా ప్రభుత్వం. "ఇచ్చేవాడికి పుచ్చుకొనేవాడు లోకువ." నిధి అనేకషరతులను విధించింది. తన వర్గ ప్రయోజనాలకు అని అనుకూలంగా వుండడంతో భారత పాలక వక్షం వాటిని ఆమోదించింది.

కార్మిక వర్గ, యితర కష్టజీవుల జీవన ప్రమాణాలపై దాడి చేయడం ఆ షరతులలో ఒకటి.

అర్థిక సంక్షోభం, ధరల పెరుగుదల, నిరుద్యోగం, పనిభారం పెంపుదల వంటి రూపాల్లో కార్మిక వర్గంపై తన రాక్షస హస్తాలు వరుస్తున్నది.

బూర్జువా వర్గపు ఈ దాడిని ఎదుర్కొనేందుకు కార్మికులు సమైక్యమవుతున్నారు. పోరాటాలకు సిద్ధమవుతున్నారు.

సరిగ్గా ఈ క్రమమే బూర్జువా వర్గానికి మింగుడు పడడంలేదు. దానిని ఎదుర్కొనేందుకు సాయుధమౌతున్నది. అలా సంధించిన బాజాల్లో పారిశ్రామిక వివాదాల సవరణ బిల్లు ఒకటి. సమ్మె హక్కును వమ్ము చేయడం ఈ బిల్లు వుద్దేశ్యం. కార్మికులను నిరాయుధం చేయడం దాని వుద్దేశ్యం. కార్మికులను నిరాయుధం చేయడం దాని లక్ష్యం.

కార్మికులు సంఘటితపడితే పోరాడుతారు సంఘటితం కావడాన్ని నిరోధించేందుకు, అలా ఏలుకాని స్థితిలో తన తెనాతి సంఘ

లను కార్మికులపై రుద్ది కార్మికుల పోరాటాలను నిర్వీర్యపరచే బిల్లు ప్రేడ్ యూనియన్ సవరణ చట్టం.

కార్మికసంఘాల ఏర్పాటులో, నిర్వహణలో నిరంకుశ అధికారుల నిత్య జోక్యానికి నిరంకుశ అధిపత్యానికి తలుపులు తెరుస్తుందీ బిల్లు.

విద్యా, వైద్యసంస్థలలోనూ, దేవాదాయ, ధర్మాదాయ సంస్థలలోనూ పనిజేసే లక్షలాది కార్మికులకు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం రక్షణ లేకుండా చేయబడింది మూడవ చట్టం.

సంపాదకీయం

కార్మికవర్గం ఈ బిల్లులను నిరాకరించింది ప్రదర్శనల, సమ్మెలద్వారా తన నిరసనను తెలిపింది. మొత్తం ప్రతిపక్షం వ్యతిరేకించింది.

అయినా పార్లమెంటులో తనకుగల పకు బలంతో బిల్లులను నెగించుకుంది ఇందిరా కాంగ్రెస్. నిరంకుశత్వం చేతిలో అధికారం కార్మిక వర్గానికి, కష్టజీవులకు వ్యతిరేకంగా సంపన్నుల ప్రయోజనాలకు ఎలా వూదిగం చేస్తుందో పేదలకు ఇది మరొక కనువిప్పు.

ఈ నిరంకుశత్వాన్ని ఎదిరించేందుకు కార్మికవర్గం సమైక్యం కావాలి. సంఘటిత ప్రతిఘటన యివ్వాలి.

అత్యవసర సర్వీసుల నిర్వహణ పేరిట చట్టం చేసింది ప్రభుత్వం. అయినా ఐక్యమైన లక్షలాది కార్మికులు ఆ చట్టాన్ని

కాగితం ముక్కుగా మార్చారు. బొంబాయి జోని కార్మికుల సుదీర్ఘ సమ్మె అందుకు ఒక చక్కని వుదాహరణ.

జనతా ప్రభుత్వ హయాంలో కార్మిక వర్గంపై యిలాంటి బిల్లునే రుద్దేందుకు ప్రయత్నం జరిగింది. ఆ ప్రయత్నాన్ని వమ్ముచేసిన సమైక్య ప్రతిఘటనలో ఐ.ఎన్.టి.యు.సి. భాగస్వామి.

ఆ బిల్లును మించిన నిరంకుశత్వం ఈ బిల్లు అయినా ఐ.ఎన్.టి.యు.సి. కదలదం లేదు దీనిని బట్టి ఆ సంస్థకు కార్మికుల ప్రయోజనాల కన్నా తమ నాయకత్వానికి లభించే ఆదరణ ముఖ్యమని స్పష్టమౌతున్నది.

ఐ.ఎన్.టి.యు.సి. ఈ చట్టాన్ని మొత్తం కార్మిక వర్గం ముందు ముఖ్యంగా దాని అనుచరుల ముందు ఎడట్టాలి. ఆ కార్మికులను సహితం సమైక్య కార్మికవర్గ శ్రేణులకు ఆహ్వాని చాలి. అందుకు చెతన్య యుత కార్మికవర్గం ద్విగుణితోత్సాహంతో కృషి చేయాలి.

సమ్మెహక్కు కార్మికవర్గ ఆయుధం. సంఘ నిర్మాణం దాని జన్మహక్కు. వాటిని నిరాకరించిన ప్రతి ప్రయత్నాన్ని అది గతంలో తిప్పికొట్టింది.

మరోసారి సవాలు విసురుతున్నది పెట్టుబడిదారీ వర్గం, దాని ప్రభుత్వం. కొదిమేసింహాల్లా ప్రతిఘటి చండి దాడిని తిప్పికొట్టింది. శ్రామిక వర్గం అజేయమని జాపు చేయండి.

★

ఆంధ్రావనిలో ప్రతిధ్వనించిన యుద్ధ వ్యతిరేకత

ప్రపంచ ట్రేడ్ యూనియన్ సమాఖ్య పిలుపుకు కష్టజీవుల ప్రతిధ్వనులు

పెట్రబెర్గ్ విధానం సంక్షోభంలో పడే కొద్దీ ఆ ఆర్థిక వ్యవస్థలను యుద్ధయంత్రంగా రూపొందిస్తున్నారు బూర్జువా పాలకులు. ఇందుకు అగ్రగణ్యులు పున్నది అమెరికా.

అసులను కాపాడి, మనుషులను మాత్రమే చంపే ఆయుధాలను పేర్చుకుంటున్నది తన ఆయుధాగారంలో.

నికృష్ట దరిద్రంతో, అనారోగ్యం, అనిద్యంతో వేగిపోతున్న ప్రపంచ ప్రజలు నృష్టిస్తున్న అపారసంపద సమాజంలోని ఈ స్థితిని పోగొట్టేందుకుగాక, మానవాళిని శానికి వినియోగిస్తున్నారు సామ్రాజ్యవాదులు.

యుద్ధప్రమాదం వాస్తవరూపం ధరించి ప్రపంచప్రజలను భయావహాలను చేస్తున్నది మానవ మారణహోమానికి పువయో

గించే న్యూట్రాన్ బాంబు వంటివి "పిచ్చి వాడిచేతిలో రాయిలా" ప్రమాదకరంగా తయారైనాయి.

ఈ ప్రమాదాన్ని చైతన్యయుత ప్రజల కార్యచరణ మాత్రమే నివారించగలదు. అందుకే ప్రపంచ ట్రేడ్ యూనియన్ల సమాఖ్య సెప్టెంబర్ ఒకటిన "యుద్ధవ్యతిరేకదినం"గా పాటించమని ప్రపంచకార్మిక వర్గానికి పిలుపునిచ్చింది.

అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం 'డిగ్ గారియా'లో సాయుధంగా తిష్టవేసివుంది. పాకిస్తాన్ కు ఎనలేని ఆయుధాలను సమకూరుస్తున్నది.

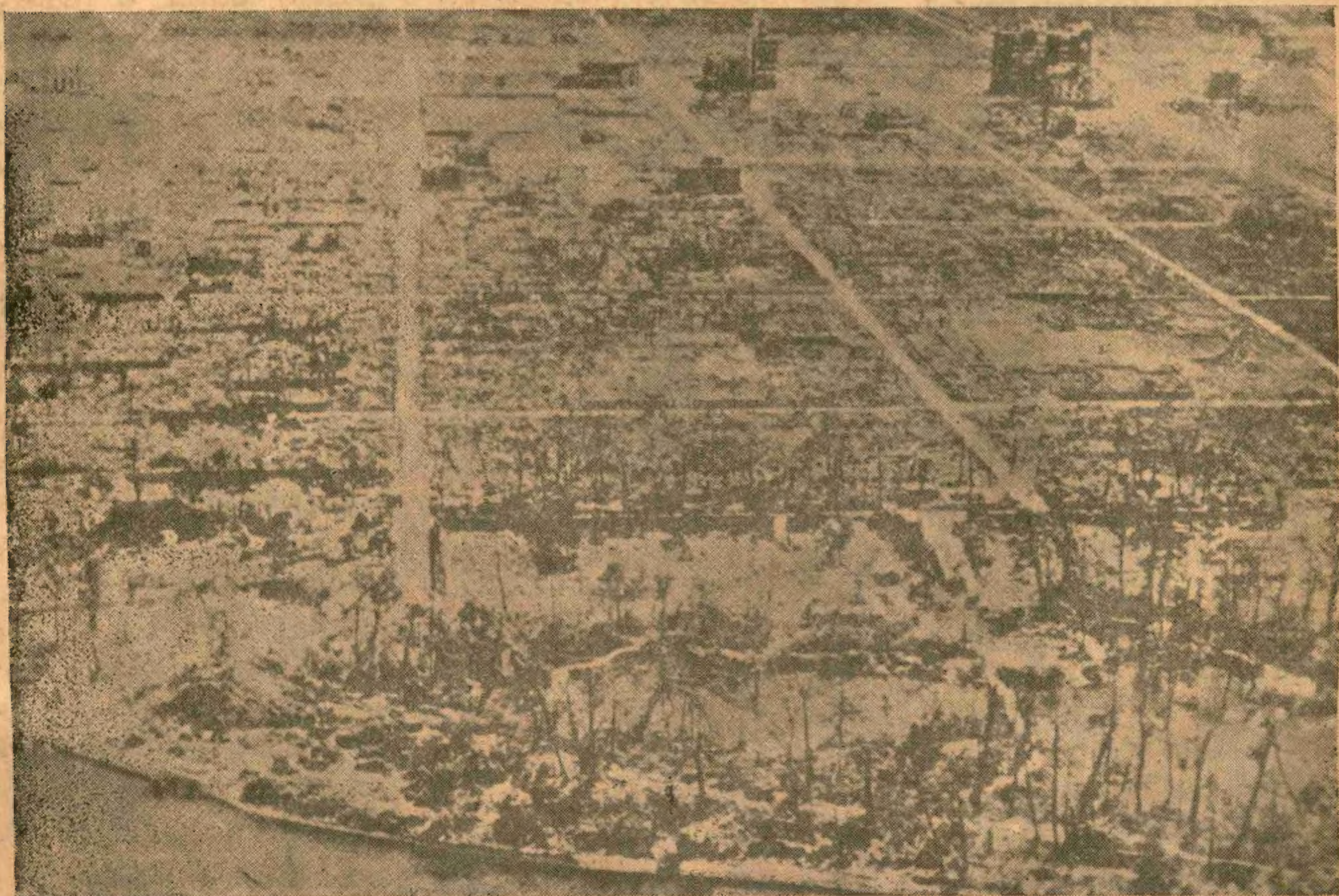
యుద్ధాన్ని భారతదేశం ముంగిట నిలిపింది.

ఈ ప్రమాదానికి వ్యతిరేకంగా ప్రదర్శనలు జరవమని, ప్రపంచ ట్రేడ్ యూనియన్ సమాఖ్య పిలుపును దిగ్విజయంచేయమని సి.ఐ.టి.యు., ఏ.ఐ.టి.యు. సి.లు ఉద్బోధించాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఈ పిలుపును రైతు, వ్యవసాయ కార్మిక, విద్యార్థి, యువజన, మహిళా సంఘాలు బలపరచాయి.

ఈ పిలుపు మేరకు ఆంధ్రప్రదేశ్ లో కష్టజీవులు సమైక్యమై ప్రదర్శనలు చేశారు. యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా గొంతెత్తి నినదించారు. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక నినాదాలతో రాష్ట్రం ప్రతిధ్వనించింది.

ప్రజానాట్యమండలి దళాలు అనేకచోట్ల (మిగతా 9వ పేజీలో)

అటంబాంబు పడిన కొలది దినాల తర్వాత హిరోషిమా నగరం

సెప్టెంబరు 3

పత్రికా స్వేచ్ఛకై ప్రతిజ్ఞ

పత్రికా స్వేచ్ఛకు బెంగాల్ శాసనసభ
మద్దతు

బెంగాల్ శాసనసభ ఈ బిల్లును నిర
సిస్తూ తీర్మానం చేసింది.

అసమర్థత, లంచగొండితనం ఆశ్రితపక్ష
పాతానికి మారుపేరుగా వెలుగుతున్నవి
కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వాలు. వాటిని వెలుగుకు
తెచ్చి రాజకీయంగా ఎండగడుతున్నవి పత్రి
కలు. ఒక 'అంతూలే' పదవీభ్రష్టత చెందాడు
మరో "బాగరెడ్డి" ముఖం మానమైంది.
అది అక్కడ ఆగదు దురుజ్జాలన్నీ బట్ట
బయల్తాయి ఈ భయమే బీహార్ ముఖ్య
మంత్రిని ఆవహించింది.

మిత్రాగారు పత్రికా స్వాతంత్ర్యాన్ని
హరిస్తూ బిల్లు పెట్టారు.

బీహార్ లో ప్రారంభమైన
'హిట్లరిజానికి' దేశమంతా
ప్రతిఘటన

ఇందుకు నిరసన వెలువ దేశాన్ని ముంచె
త్తింది సెప్టెంబరు 3న పత్రికలు, వార్తా
సంస్థలు మూగపోయాయి. ఇందిరా గాంధీగారి
'నేషనల్ హోర్సె' గ్రూపు పత్రికలు
మాత్రమే పాతకులను చేరప్రయత్నించాయి.

కార్మికసంఘాల స్వేచ్ఛను హరిస్తూ ఢిల్లీ
ప్రభుత్వం చట్టం చేసింది. పత్రికా స్వేచ్ఛను
హరిస్తూ బీహార్ ప్రభుత్వం ముందుకొచ్చింది.

ఇవి రాసున్న నియంతృత్వపు నీడలు.
కాని ఈ కారుమేఘాలు ఆవరించకుండా
ప్రజాతంత్ర శక్తులు గర్జించాయి.

ఆంధ్ర శాసనసభలో ప్రతిపక్షాలు ఈ
బిల్లుకు నిరసన తెలిపాయి. కాంగ్రెస్ (ఐ)
సభ్యులు కాదుగదా ముఖ్యమంత్రి సహితం
ఈ దుర్గంధాన్ని సమర్థించలేకపోయారు.

అలాంటి చట్టం ఆంధ్రలో ప్రవేశపెట్ట
బోమనే వాగ్దానం యిచ్చేందుకు ముఖ్య
మంత్రి నిరాకరించడం గమనార్హం.

దేశంలో ప్రతిపక్షాలన్నీ ఈ బిల్లును
నిరసించాయి. ఐ. ఎన్. టి. యు. సి. మినహా
ప్రేద్ యూనియన్లు అన్నీ ఖండించాయి.

బిల్లు ఆవసరార్హి సమర్థించుకోవలసిందిగా
ప్రెస్ కాన్ఫిరెన్స్ తరపున వెళ్ళిన సంపాదకుల

"ఇది కొందరి ఆందోళన"

అన్న ఇందిరాగాంధీ వాదనకు

సామూహిక సమాధానం

బృందం ముందు బీహార్ ముఖ్యమంత్రి
నోరెళ్ళ బెట్టాడు.

విజయవాడలో పత్రికా రచయితలు,
రచయితేతర సిబ్బందే గాక, ప్రేద్ యూని
యన్లు, ఇతర ప్రజాతంత్రవాదులు కలసి
2 వేల గొంతులతో నిరసించారు.

బీహారు శాసనసభ ప్యాసు చేసిన బిల్లును
సంతకం చేసి చట్టం కానివ్వద్దని రాష్ట్రపతిని
కోరుతూ హైదరాబాద్ పత్రికా సిబ్బంది
సంయుక్త కార్యాచరణ కమిటీ నల్లని
వస్త్రంతో చుట్టిన విజ్ఞాపనను స్పీకర్ ద్వారా
రాష్ట్రపతికి పంపింది.

ఒంగోలు, చీరాలలో పత్రికా సిబ్బంది
నిరాహారదీక్షలకు పూనుకొని మౌన ప్రదర్శ
నలు చేశారు.

విశాఖలో పెద్దబహిరంగసభ జరిగి బిల్లుకు
నిరసన వ్యక్తమైంది.

మద్రాసులో పత్రికలన్నీ ఆగిపోయాయి.
ముఖ్యమంత్రి రామచంద్రన్ కు చెందిన
'అన్నా' మాత్రం వెలువడింది. * *

(2వ పేజీ తరువాయి)

శాంతి గీతాలాలపించాయి. కొన్నిచోట్ల సద
స్సులు జరిగాయి.

ఐమ్మం జిల్లా భద్రాచలం, నేలకొండ
పల్లిలో వెయ్యిమంది, ఐమ్మంలో 2 వేలు
సత్తుపల్లిలో 6 వందలు, కొత్తగూడెంలో 3
వందలు, ఇల్లెందులలో 2 వందలు, మణు
గూరులో 300 గార్లలో ప్రదర్శన చేశారు,
ఐమ్మంలో యుద్ధవ్యతిరేక సదస్సు గూడ
జరిగింది.

కృష్ణాజిల్లా మచిలీపట్నంలో 250మందితో
పామర్రులో 300 మంది, గుడివాడలో 200
మంది, గన్నవరం, విజయవాడలో 2 వేల
మందితో, నందిగామ వుయ్యూరు, నూజివీ
డులో ప్రదర్శనలు జరిగాయి.

గుంటూరుజిల్లా గుంటూరులో సదస్సు 500
మందితో, మంగళగిరిలో వెయ్యిమంది, సత్తెన

పల్లిలో 200 మంది పెదకాకాని, తెనాలి,
నర్సరావుపేటలలో కార్మికులు యుద్ధవ్యతి
రేకంగా ప్రదర్శనలు జరిపారు.

ప్రకాశం జిల్లా ఒంగోలులో ప్రదర్శన
బహిరంగ సభ జరిగాయి.

నెల్లూరులో 700 మందితో ప్రదర్శన,
గూడూరులో బహిరంగ సభ జరిగాయి.

కర్నూలు జిల్లా కర్నూల్ లోను, వంద్యాల
లో 200 మందితో, చాబోలులోను ప్రదర్శ
నలు జరిగాయి.

నల్గొండ జిల్లా నల్గొండలో 500 మంది,
నకిరేకల్లో 500 మంది, మిర్యాల గూడలో
రెండువేలు, ఉప్పల్, సూర్యాపేటలో 1000
మంది, తుంగతుర్తిలో 500, కోదాడ
హుజూర్ నగర్ లో 300 మందితో ప్రదర్శ
నలు జరిగాయి.

పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా ఏలూరులో పాల
కొలులో, కైకరంలో 200, అకివీడులో
వెయ్యిమంది, నర్సాపురం, తణుకులలో ప్రద
ర్శనలు చేశారు.

వరంగల్ జిల్లా వరంగల్, చేర్యాలలో 8
వందలమందితో జనగామలో 500 మందితో
ప్రదర్శనలో జరిగాయి.

విశాఖజిల్లా విశాఖలో 1500 మందితోను
అనకాపల్లి, చిటివలలో, 2 వేలతో
శ్రీకాకుళంజిల్లా పాతపట్నం, తెక్కలిలో
ప్రదర్శనలు జరిగాయి.

చిత్తూరు జిల్లా తిరుపతిలో 4 వందల
మంది, మదనపల్లిలో 500 మంది ప్రదర్శనలు
చేశారు.

తూర్పు గోదావరి జిల్లా రాజమండ్రిలో
కార్మికులు ప్రదర్శన జరిపి బహిరంగ సభ
జరిపారు.

మహబూబ్ నగర్ లో బహిరంగ సభ
జరిగింది.

హైదరాబాద్ నగరంలో ప్రదర్శన సభ
జరిగాయి.

ఈ ప్రదర్శనలతోపాటు ఐమ్మంలోను,
నేలకొండపల్లి, సత్తుపల్లి, సత్తెనపల్లి,
మచిలీపట్నం, నరసరావుపేట, నల్గొండ
లో సదస్సులు జరిగి ఆయా ప్రాంతాల
కాంతి స.ఘ, ప్రజా సంఘాల నాయకులు
యుద్ధ ప్రమాదాన్ని వివరించి, ప్రజలను
చైతన్యవంతం చేశారు.

ప్రదర్శనలు జరిగిన దాదాపు ప్రతిచోట
బహిరంగ సభలు జరిగాయి.

దేశ వ్యాపితంగా బొగ్గు గనుల్లో

సెప్టెంబరు 11 న నిరసన దినం

బొగ్గుగని కార్మికుల పేతనాలు సవరించాలంటే బి.పి.ఇ. వారి ఆదేశాలను ఆమోదించాలన్న షరతును కేంద్ర ప్రభుత్వం విధించినందుకూ, పేతన సంప్రదింపుల కమిటీతో ఐ.ఐ.ఎన్.టి.యు.సి.కి. అక్రమంగా అధిక ప్రాముఖ్యత యిచ్చినందుకూ, గని కార్మికుల భద్రత విషయంలో యాజమాన్యాలు ప్రదర్శిస్తున్న నిర్లక్ష్యానికి 'సెప్టెంబరు 11వ తేదీన దేశమంతటా బొగ్గుగనుల కార్మికులందరూ నిరసన దినం పాటించాలని అగస్టు 21, 22 తేదీలలో ధన్బాద్ లో జరిగిన గని కార్మికుల సదస్సు తీర్మానించింది.

బొగ్గుగని కార్మికోద్యమంలో ధన్బాద్ సదస్సు చారిత్రాత్మక సంఘటన. ఆల్ ఇండియా కోల్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ (సి. ఐ. టి. యు.), ఎ. ఐ. టి. యు. సి., హెచ్.ఎం.ఎస్., బి.ఎం.ఎస్.లకు అనుబంధించబడిన ఫెడరేషన్లు జాయింట్లుగా జరిపిన సదస్సుయిది.

ధన్బాద్ రైల్వే రిక్రియేషన్ క్లబ్ హాలులో యీ సదస్సు జరిగింది. పెనాటగు ఫెడరేషన్లకు చెందిన ప్రతినిధులే కాక యు. టి. యు. సి., ఐ. యన్. టి. యు. సి (దరా గ్రూపు), యింకా అనేక యితర సంఘాల ప్రతినిధులతో సహా మొత్తం వేయిమందికి పైగా ప్రతినిధులు సదస్సుకు హాజరయ్యారు. వివిధ రాష్ట్రాల్లోని బొగ్గు కేంద్రాలనుండి వచ్చిన ప్రతినిధులు. మొత్తం 8 లక్షలమంది లోను అత్యధిక బొగ్గుగని కార్మికులకు ప్రతి నిధులు వీరు. ఎంతోదూరానగల ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోని కొత్తగూడెం, బెలంపల్లి, రామగుండం డివిజన్లనుండి కూడా ప్రతినిధులు హాజరయ్యారు. విస్తృత ప్రాతిపదికమీద జరిగిన సదస్సుయిది.

సదస్సు నిర్వహించబడిన తీరు, చర్యల సరళి బహిరంగసభలో నాయకుల ఉత్తేజకరమైన ఉపన్యాసాలు సదస్సుకు హాజరైన వారిలో నూతనోత్సాహాన్ని, ప్రభుత్వ యాజమాన్యాలవైఖడిపట్ల అగ్రహాన్ని గల్గించాయి.

వి. ఐ. టి. యు. కార్యదర్శి యం. కె. పాంథె, ఎ. ఐ. టి. యు. సి. నాయకుడు కల్యాణరాయ్, హెచ్. ఎం.ఎస్. నాయకుడు జయంత్ పోద్దార్ బి. ఎం. ఎస్. నాయకుడు టి.సి. జాందె లతోపాటు మొత్తం 100 మంది చర్యల్లో పాల్గొన్నారు. సదస్సు తీర్మానాలను కార్మిక జనసామాన్యంలోకి తీసుకువెళ్ళాలని పోరాడటానికి సన్నాహం విరివిగా చేయాలని ఉద్బోధిస్తూ సమర్ ముఖర్జీ ఎం.పి. (సి. ఐ.

టి.యు.), తాహూర్ (ఎ. ఐ. టి. యు. సి.) సమరేంద్ర కుందు (హెచ్.ఎం.ఎస్.), ఓపి (బి.ఎం.ఎస్.) సందేశాలిచ్చారు. ఇకముందు జరగవలసిన కార్యక్రమాన్ని వివరిస్తూన్న ఒక ప్రకటనను సదస్సు ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించింది. తీర్మానంలోని ప్రధాన మైన కోర్కెలు-

లోగడ చేసుకున్న ఎగ్రిమెంటు బాపతు పెండింగులో నున్న సమస్యలను తక్షణం పరిష్కరించాలి.

క్రొత్తగా పేసిన పేతన కమిటీ (జె. బి. సి. సి. ఐ.) ని తక్షణం రద్దు చేయాలి. మేనేజిమెంటు, గవర్నమెంటు ఏకపక్షంగా రద్దు చేసిన పాత జె.బి.సి.సి.ఐ.ని పునరుద్ధరించాలి.

* సంప్రతింపులకోసం బి.పి.ఇ. జారీచేసిన ఆదేశాలు రద్దుచేయాలి.

* గని కార్మికుల కోర్కెలపత్రాన్ని 1982 డిశంబరు 31 లోగా పరిష్కరించాలి.

ఈ కోర్కెలసాధనకై సమ్మె పోరాటానికి సన్నద్ధం కావాలని అనేక కేంద్రాల్లో ప్రాంతీయ సదస్సులు ఐక్యంగా జరపాలని, ఎప్పటికప్పుడు భవిష్యత్ కార్యక్రమాన్ని రూపొందించేందుకుగాను నాలుగు ఫెడరేషన్ ప్రతినిధులతో ఒక యాక్షన్ కమిటీ పేయాలని కూడా తీర్మానంలో పేర్కొనబడింది.

22వ తేదీ సాయంత్రం జోరున వరం కురుస్తున్నప్పటికీ వేలాది కార్మికులు ధన్బాద్ చుట్టుప్రక్కల గనుల కేంద్రాలనుండి, అసన్ సోవ్, రాణిగఱ్ఱ: యురియా, హజారిబాగ్ ల నుండికూడ వచ్చి పాల్గొన్నారు. గని కార్మికులైన సంతాలులు [ట్రైబల్] స్త్రీలు, పురుషులు తమ ఆయుధాలైన విల్లంబులు, బాణాలతోసహా ఊరేగింపులలోను, సభల్లోను పాల్గొన్నారు.

★

సింగరేణి చైర్మన్ కు

'డైనమైట్' దెబ్బ

సింగరేణి బొగ్గుగనుల కంపెనీ చైర్మన్ శ్రీ సంతానం గని కార్మికులకు బలవంతంగా అంటగట్టిన "మైనర్స్ కే రైట్" టానిక్ ఆయన చైర్మన్ పదవికి ముప్పుతెచ్చే "డైనమైట్"గా పనిచేసింది.

సింగరేణి గనుల కంపెనీలో జరుగుచున్న అనేక కుంభకోణాలు, అవకతవకలు మాటి మాటికి వారలోకి ఎక్కుతున్నాయి. బొగ్గు కంపెనీ పేత కోట రూపాయలమేరకు డ్రిల్ బిట్స్ సప్లయ్కి అత్తరు పేయటం, కంపెనీ నిర్వహింబే పాతకాలలోనివక్ష చూపి గని కార్మికుల బిడ్డలకు ప్రవేశం నిరాకరించటం, కార్మికుల ఆరోగ్యానికి ఏమాత్రమూ ఉపయోగపడని మైనర్స్ కే రైట్ టానిక్ ను బలవంతంగా అంటగట్టి అమ్మటం, తద్వారా ఒకానొక కంపెనీకి లాభం చేకూర్చిపెట్టటం మొదలగునవి యీ మధ్య కాసనసభ పేదిక మీద చర్యకు వచ్చినవి.

ఈ అవకతవకలూ, కుంభకోణాలూ కొన్ని లోగడ చైర్మన్లుగా నున్నవారి హయాముకు సంబంధించినవి కాగా టానిక్ కుంభకోణం శ్రీ సంతానంగారికి సంబంధం వున్నదని బయట పడడంతో శ్రీ సంతానంకు చైర్మన్ పదవి నుండి వుద్వాసన జరిగిందని తెలుస్తోంది.

పదవి నుంచి తప్పించి వేరొక స్థానానికి బదిలీ చేయటంతో కథ ముగుస్తుందా లేక అక్రమ లావాదేవీలకు పాల్పడినందుకు తగిన చర్య తీసుకోబడుతుందా అని అందరూ ఆదుర్థాతో పరీక్షిస్తున్నారు.

అదాయపు పన్నుల బకాయిలు

31-3-81 అఖరునకు మన దేశంలో 1112 09 కోట్ల రూపాయల అదాయపు పన్ను బకాయిలు ఉన్నవి. దీంతో కేవలం 524 కోట్ల రూపాయలు మాత్రం వసూలు అయ్యే బకాయిలు.

కార్మికలోకం!

చదవండి! చదివించండి!

బొంబాయి లెక్కలైట్ కార్మికుల మహత్తర పోరాటం

బొంబాయి మిల్లకార్మికులు దీర్ఘ కాలం సాగించే నిరవధిక సమ్మెలో వారి ఎటుదల, దృఢదీక్ష, సమ్మెకాలం, దాని ప్రభావం మొదలైన విషయాల్లో మిత్రులు, శత్రువులు వేసుకున్న అంచనాలు, ఊహలు చాలా తారుమారైనాయి. 25 లక్షల మంది కార్మికులు ఈ సమ్మెలో పాల్గొంటున్నారు.

జనవరి 18 1982న ప్రారంభమైన సమ్మె జూలై 20 నాటికి 184 రోజులు పూరి చేసుకుంది. ఎక్కువ బోనసుకోసం ట్రాక్టర్లు 20, 198 నుంచి 7 మిల్లులో 27 వేల మంది కార్మికులు ప్రారంభించిన సమ్మె ఇదే రోజుకి 274 రోజులు పూరి చేసుకుంది. ప్రభుత్వం అధికారికంగా అంగీకరించిన లెక్కల ప్రకారం సమ్మె తీవ్రంగా ఉన్నప్పుడు 2,32,000 మంది, తక్కువ మోతాదులో ఉన్నప్పుడు 2,13,547 మంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు. నష్టపోయిన పనిరోజుల సంఖ్య 4 కోట్లు. ప్రభుత్వం, సమ్మె విచ్ఛిన్నకారుల లెక్క ప్రకారం కూడా నష్టపడిన పనిరోజులు 3,81,74,257.

దేశంమొత్తంమీద 1981లో నష్టపోయిన పనిరోజులు 2,55,20,000 మాత్రమే. 1974లో అఖిలభారత రైల్వే సమ్మె జరిగినప్పుడు 40 రోజులు బొంబాయి మిల్లు కార్మికుల సమ్మెతో కలుపుకుని 4,04,00,000 పనిదినాలు నష్టమై చరిత్రాత్మకమైన రికార్డు స్థాపించటం జరిగింది.

అంటే 1982లో ఏడునెలల్లో ఒక్క బొంబాయి మిల్లు కార్మికులే ఇతర పరిశ్రమలన్నీ కలుపుకున్నా వాటినిన్నిటిని మించి అఖిలభారత స్థాయిని అధిగమించారు.

ఇదివరలో 1928లో బొంబాయి మిల్లు కార్మికులు 171 రోజులు సమ్మెచేశారు.

జనవరి 18న సమ్మె ప్రారంభమైనప్పుడు యజమానులే గేట్లు మూసివేసి యంత్రాలకు రక్షణ ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. సమ్మె అంతం అవుతున్నా, జయప్రదంగా ప్రారంభమైంది.

ప్రభుత్వ అధికార లెక్కల ప్రకారం ఏప్రిల్ 18 నాటికి, అంటే 3 నెలల సమ్మె తరువాత కూడా సమ్మెచేసే కార్మికుల సంఖ్య 2,32,000 వరకు స్థిరంగా ఉంది.

సమ్మె ప్రారంభించిన 15 రోజుల్లో ఒక

లక్షమంది కార్మికులు తమ గ్రామాలకు వెళ్ళారు. 6 నెలల తరువాత కూడా వారు తిరిగి బొంబాయికి రాలేదు. కార్మికులు మానసికంగా సుదీర్ఘ పోరాటానికి ఆయత్నమే నారసదానికిది నిదర్శనం.

కుటుంబ బాంబాయి కార్మికుల సీతీగతులు వివరిస్తే సమ్మె తీవ్రతకు గల కారణాలు విశదమౌతాయి.

బొంబాయి మిల్లుకార్మికుల

స్థితి గతులు

1) దాదాపు లక్షమంది కార్మికులు 10 సంవత్సరాలుగా తాత్కాలికంగా పనిచేస్తున్నారు. నెలలో చాలా రోజులు పనివుండదు. నెలసరి ఆదాయం రు. 200 నుంచి 250కి మించదు.

2) మిగతా పరిశ్రమల్లో కార్మికులకు కాజు యల్ లీవు, ప్రెసిడెంట్ లీవు, పేతనంతో శలవు దినాలు, పండుగ శలవులు అన్నీ కలపుకుని సంవత్సరానికి 50 రోజులు వుంటే జాబ్ మిల్లు కార్మికులకు 25 రోజులే.

3) బొంబాయిలో జాబ్ మిల్లు కార్మికుల నెలసరి కనీసపేతనం రు. 650/- మిగతా ప్రధాన పరిశ్రమల్లో కార్మికులకు రు. 900/- కన్నా ఎక్కువ వస్తుంది.

4) మిగతా పరిశ్రమల్లో కార్మికులకు ఇంటి అద్దె, రవాణా చార్జీలు, లీవుట్రావెల్ అలవెన్స్ వస్తాయి మిల్లుకార్మికులకు ఇవేమీ లేవు.

రాష్ట్రీయ మిల్ మజ్దూర్ సంఘ కార్యకర్తల లంచగొండితనం, కార్మికులను వేధించటం రోజురోజుకూ పెరిగి కార్మికుల్లో తీవ్రమైన క్రోధాన్ని రగిల్పింది.

సమ్మె పూర్వరంగం, చరిత్ర

1928లో 6 నెలల చరిత్రాత్మక సమ్మె తరువాత బొంబాయి మిల్లు కార్మికులు 5 సార్వత్రిక సమ్మెలు, నిరవధిక సమ్మెలు చేశారు.

1) గిర్నీ కామ్ గార్ యూనియన్ నాయకత్వంలో కరువుభత్యం కోసం 1940లో 40 రోజుల సమ్మె 2) ప్రజా సోషలిస్టు పార్టీ నాయకుడు అశోక్ మెహతా ఆధ్వర్యంలో 1950లో 60 రోజుల సమ్మె 3) గిర్నీ కామ్

గార్ యూనియన్ ఆధ్వర్యంలో 1966లో సార్వజనీన కోర్కెల సాధనకు 12 రోజుల సమ్మె. 4) గిర్నీ కామ్ గార్ యూనియన్ లాల్ నికాన్, లాల్ బావుటా మిల్ మజ్దూర్ యూనియన్ల సంయుక్తంగా 833 శాతం కనీస బోనసు కోసం చేసిన సమ్మె. 5) 1973-74లో గిర్నీ కామ్ గార్ యూనియన్ తోబాటు లాల్ బావుటా మిల్ మజ్దూర్ యూనియన్, లాల్ నికాన్, బి. ఎం. ఎస్. సోషలిస్టుల సంయుక్త కార్యాచరణ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో సార్వజనీన కోర్కెల సాధనకు 42 రోజుల సమ్మె.

1979లో గిర్నీ కామ్ గార్ యూనియన్, లాల్ బావుటా మిల్ మజ్దూర్ యూనియన్ గిర్నీ కామ్ గార్ సభ, లాల్ నికాన్ల సంయుక్త కార్యాచరణ కమిటీ విజయవంతంగా ఒకరోజు 'హెచ్చరిక సమ్మె' జరిపి నిరవధిక సమ్మెకు పిలువించింది. ముఖ్యమంత్రి శారద్ వవార్, జార్జి ఫెర్నాండెజ్ జోక్యం చేసుకుని నెలకు రు. 45/-లు తాత్కాలిక పేతనం ఇచ్చి సంవత్సరానికి రు. 6/-లు చొప్పున 6 సంవత్సరాలపాటు పెంపుదల నిచ్చారు. దానితో సమ్మె వాయిదా వడింది.

1966, 1974, 1979 సంవత్సరాల్లోను 1982 లోను సమ్మె డిమాండ్ల స్వభావంలోను రూపంలోను మార్పులేదు.

బొంబాయి పారిశ్రామిక సంబంధాల చట్టం 1948 (బి.ఎ.ఆర్) ప్రకారం రాష్ట్రీయ మిల్ మజ్దూర్ సంఘం (ఆర్.ఎం.ఎం.ఎస్) గుర్తింపు పొందింది. కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం మిల్లు యజమానుల సహకారంతో సమరశీల గిర్నీ కామ్ గార్ యూనియన్ కార్యకర్తలను తీవ్రంగా అణచివేసి ఆర్.ఎం.ఎం.ఎస్. సభ్యత్వం తప్పుడు పద్ధతులతో ఎక్కువగా చూపి గుర్తింపు సాధించింది. 1949 బి. ఐ. ఆర్. చట్టం కార్మికుల నెత్తిపై రుద్ది ఆర్.ఎం.ఎం.ఎస్. యూనియన్ ను కార్మికుల తరపున బేరం చేసే గుర్తింపు సహా గుర్తింపు ఇవ్వటంతో కార్మికుల పేతనస్థాయి, పని పరిస్థితులు దిగజారాయి. ఈ యూనియన్ అనేక కార్మిక విద్రోహ ఒప్పందాలు చేసుకుంది. అదనపు పనిభారం అంగీకరించి, కార్మికుల రిట్రైండ్ మెంట్ కు దోహదపడింది. 32 సంవత్సరాలుగా మిల్లు యజమానుల

తో తుగా ప్రభుత్వ కార్మిక వ్యతిరేక విధానాల ప్రచారవాణిగా పనిచేసింది.

1958-59లో సంయుక్త మహారాష్ట్ర వుద్యమంతో కలిగిన రాజకీయ ప్రకంపనంలో ఆర్. ఎం. ఎం. ఎస్. గుర్త అధికారానికి సవాలు ఎదురైంది. సంయుక్త మహారాష్ట్ర కమిటీలోని పంసల నాయకత్వంలో ఐక్య యూనియన్ నిర్మించారు. కమిటీ ప్రభావం మాయమవగానే సవాలుగూడ అంతరించింది. జనతా హయాంలో 1978లో మరో సవాలు ఎదురైంది. జనతాపార్టీలో వున్న పార్టీల నాయకత్వంలో ఏర్పాటైన మిల్ మజ్దూర్ సభ ఆర్. ఎం. ఎం. ఎస్ సభ్యత్వాన్ని సవాలు చేసింది జనతా వుద్యమం చెలాచెదరవటంతో ఆర్.ఎం.ఎం.ఎస్. కు ఎదురైన ఈ సవాలు కూడా అంతరించింది. బి. ఐ. ఆర్. చట్టం ప్రకారం ఒకసారి గుర్తింపు పొందిన యూనియన్ యజమాన్యం సాయంతో ఎల్లప్పుడూ ప్రాతినిధ్య యూనియన్ గానే వుంటుంది. ఇంకో యూనియన్ కు తావులేదు.

బొంబాయి మిల్లు యజమానుల సంఘం చాలా సంఘటితమైన, అతి క్రూరమైన బూరువా సంఘం. ఆర్.ఎం.ఎం.ఎస్ సహకారంతో బి.ఐ.ఆర్. చట్టం నీడలో వారు కార్మికుల అర్థికపర కోర్కెలను తోసిపేసి వమరశీల ప్రేద్ యూనియన్ గుర్తింపు పొందకుండా జాగ్రత్త పడ్డారు.

30 సంవత్సరాల ఆర్. ఎం. ఎం. ఎస్. గుర్తాధికారంలో కార్యకర్తలు లంచగొండులుగా, దౌరస్యకారులుగా రూపొందారు. కార్మికులకు తక్కువ జీతాలు, అదనపు పని భారం లభించింది.

1949నుంచి ఈ యూనియన్ ఒక సమ్మె గాని, ప్రదర్శన గాని యజమానులకు వ్యతిరేకంగా నిర్వహించలేదు. ఏ పోరాటమైనా ఎ.ఐ.టి.యు.సి., హెచ్.ఎం.ఎస్., సి. ఐ. టి. యు. యూనియన్ లే నిర్వహించాయి. 1965 నుంచి కార్మికులు ఒకే విధమైన డిమాండ్ కోసం పోరాడుతున్నారు.

1966 సార్వత్రిక సమ్మె డాంగేవిద్రోహం ఫలితంగా ఆపుచేశారు. వాగానలేపి నెరవేరలేదు. కార్మికులు నిస్పృహ చెందారు.

1973-74లో మళ్ళీ డాంగే యూనియన్ సమ్మె విరమించింది. లాల్ బావుటా మిల్లు మజ్దూర్ యూనియన్, కవడ్ కామగార్ సంఘటన (లాల్ నికాన్), బి. ఎం. ఎస్. సమ్మె విరమణను వ్యతిరేకించాయి. ఫలితం

లేదు. కార్మికులకు ఒక్క ఇంక్రిమెంటు మాత్రం లభించింది.

1965 నుంచి జరిగిన పోరాటాల్లో ఒక్క ప్రధాన సమస్యగూడా పరిష్కారం కాలేదు. పరిస్థితులు దిగనాసిల్లి కార్మికుల దారిద్ర్యం పెరిగింది. ఆర్. ఎం. ఎం. ఎస్. వేధింపు కూడా పెరిగింది.

1979లో కార్మికులు నెలకు రూ. 45/-ల తాత్కాలిక వేతనం సంపాదించుకున్నా మిగతా సమస్యలు అలాగే వుండిపోయాయి. 1977లో జనతా అధికారంలోకి రాగానే ఆ ఉత్సాహాన్ని, ఇందిరాగాంధీ ఎదురెన్ని పాలన పట్ల వ్యతిరేకతను ఆసరాగా తీసుకుని టెక్స్ టైల్ రంగంలో గిర్నీ కామగార్ సభ ఏర్పాటైంది. కొంతకాలంపాటు కార్మికులను అకట్టు కుని ఆర్.ఎం.ఎం.ఎస్.కు సవాలుగా నిలిచింది. గిర్నీ కామగార్ సభ, లాల్ బావుటా మిల్ మజ్దూర్ యూనియన్ ఐక్య సంఘటనగా ఏర్పడి ఆర్. ఎం. ఎం. ఎస్. ను ప్రతిఘటించి కార్మికుల సమస్యలపై పోరాడాయి. రూ. 45/-లు వేతనంలో పెంపుదల సాధించారు కాని ప్రధాన సమస్యలు మరికొన్ని అలాగే మిగిలిపోయాయి. బి. ఐ. ఆర్. చట్టం రద్దు, ఆర్.ఎం.ఎం.ఎస్. గుర్తింపురద్దు సమస్యలు సరిగా పరిష్కారం కాలేదు. శారద్ పవార్ ప్రభుత్వం బి.ఐ.ఆర్. చట్టం రద్దుకై బిల్లును అసెంబ్లీలో ప్రవేశపెట్టి చర్చించారు ప్రేద్ యూనియన్ చట్టాలు పరిశీలించి సవరణ చేయటానికి ఒక కమిటీని నియమించారు. ఈ కమిటీ మెజారిటీ నిర్ణయంతో ప్రేద్ యూనియన్ ల గుర్తింపు రహస్యబాల్ ట్ ద్వారా జరగాలని మధ్యంతర నివేదిక సమర్పించింది ఈ నివేదికననుసరించి అధికార బిల్లును తయారుచేసే సమయంలోనే శారద్ పవార్ ప్రభుత్వం ఏప్రిల్ 1980లో కూలిపోయింది.

1977లో శివసేన టెక్స్ టైల్ రంగంలో అడుగుపెట్టింది. 1980 నాటికి గుర్తింపు పొందిన ఆర్. ఎం. ఎం. ఎస్. (ఐ ఎన్.టి. యు.సి)తో బాటు మరో 5 యూనియన్లు వున్నాయి. అవి 1) గిర్నీ కామగార్ యూనియన్ (జి కె యు) (ఎ. ఐ. టి. యు. సి) 2) లాల్ బావుటా మిల్ మజ్దూర్ యూనియన్ (ఎల్.బి.ఎం.ఎం.యు) (సి. ఐ. టి. యు) 3) కవడ్ కామగార్ యూనియన్ (కె.కె.ఎస్) (లాల్ నికాన్) 4) గిర్నీ కాంగార్ సభ లాంఛనంగా ఏ యూనియన్ కు అనుబంధంకాక పోయినా బి. ఎం. ఎస్, హెచ్. ఎం. ఎస్.

కార్యకర్తలు కలిసి పనిచేశారు. 5) గిర్నీ కాంగార్ సేన (శివసేన).

1980లో మళ్ళీ ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం ఏర్పాటైంది. శరద్ పవార్ ప్రభుత్వం పోయి మహారాష్ట్రలో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం వచ్చింది. ధరలు పెరగటం విపరీతమైంది. అన్ని యూనియన్లు విడివిడిగా సర్వ సామాన్యమైన సమస్యలపై పోరాటం ప్రారంభించాయి.

1981వ సంవత్సరం మధ్యభాగంలో జి. కె. యు., ఎల్.బి.ఎం.ఎం.యు., కె.కె.ఎస్., ఐక్య సంఘటనగా ఏర్పడి వుమ్మడి సమస్యలపై వుమ్మడి పోరాటం చేయాలని నిశ్చయించుకున్నాయి సమావేశాలు జరిపి, మిల్లు యజమానులకు ప్రభుత్వానికి హెచ్చరికగా నెప్టెంబరు 27, 1981 న సమ్మెకు పిలుపిచ్చాయి. వారు సమస్యలు పరిష్కరించక పోతే సార్వత్రిక సమ్మె చేయాలని నిశ్చయించారు.

నెప్టెంబరు 27 న జరిగిన "ఇషారా" (హెచ్చరిక) సమ్మె జడివాన కురిపినా 80% జయప్రదమైంది. కుడపోతగా వానకురవ టంవలన ప్రచారం సాధ్యంకాలేదు అయినా కార్మికులు పికెటింగ్ అవసరం లేకుండా స్వచ్ఛందంగా సమ్మె చేశారు. శివసేనకు చెందిన వారు కూడా పాల్గొన్నారు. ఆర్.ఎం.ఎం.ఎస్. దృఢంగా సమ్మె వ్యతిరేకించినా, పోలీసు బలాల ప్రదర్శన జరిగినా సమ్మె విజయవంతమైంది.

ఈ విజయం కార్మికుల దృఢనిశ్చయానికి నిదర్శనం. దీపావళి బోనసు చెల్లించిన తరువాత 1981 చివరిలో నిరవధిక సమ్మె చేసే ఉద్దేశంతో ఐక్య సంఘటన యూనియన్లు అన్నీ సంయుక్తంగా సమావేశాలు జరపాలని నిర్ణయించాయి.

మరో ముఖ్య పరిణామం గమనించాలి. ప్రేద్ యూనియన్స్ జాయింట్ యాక్షన్. కమిటీ (టి యు జె. ఎ. సి) పూనాలో 13 ఆగస్టు 1981 న నిర్వహించిన రాష్ట్ర సమావేశంలోను, బొంబాయిలో అక్టోబరు 13, 1981 న జరిగిన కనీసవేతనం సమావేశంలోను మహారాష్ట్ర బి.డ్ చేయాలని నిర్ణయించింది.

మొదటినుంచి బిండ్ కు విముఖంగా వున్న హెచ్. ఎం. ఎస్. ఒత్తిడివలన అక్టోబరు 18, 1981న బిండ్ ప్రయత్నం విరమించారు.

బంద్ నిర్వహిస్తే 21 అక్టోబరున టెక్స్ టైల్ కార్మికులు పేలాదిగా పాల్గొనేవారు, బోనసు సమ్మెలుకూడా దానితోబాటు చేసే వారు. బంద్ విరమణతో టి. యు. జె. ఎ. సి. పట్ల కార్మికుల్లో నమ్మకం దెబ్బతిన్నది. టెక్స్ టైల్ కార్మికుల నాయకులైన కురానే, చిట్టిసో, చవాన్ మొదలైనవారు ఈ కమిటీకి కన్వీనర్లు.

ఇదే సమయంలో అక్టోబరు 2, 1981న డాక్టరు దత్తాసామంత్ బి. ఇ. ఆర్. చట్టం పరిధిలోని ఒక మిల్లులో కార్మికులకు రూ. 175/-లు జీతంపెంపుదల సాధించారు. 4 నెలల దీర పోరాటం తరువాత ఈవిజయం పొందారు. ఆర్. ఎం. ఎం. ఎస్. వున్నా విజయం సాధించిన ఘనత, పేరు ఆయనకు దక్కింది.

27 సెప్టెంబరున మనం నిర్వహించిన సమ్మెలో కార్మికుల కృతనిశ్చయం వెల్లడైంది. బోనసు పోరాటం ముఖ్యంగా ఏడు మిల్లుల్లో జరిగింది. నిరవధిక సమ్మెపథకానికి విఘాతం కలిగించవచ్చని మనం భావించాం. అందువలన బోనసు పోరాటాల్లో కొన్నిటికి నాయకత్వం వహించినప్పటికీ మనం ఆపోరాటాల పట్ల పెద్దగా అసక్తి చూపలేదు.

అక్టోబరు 20న ఆర్. ఎం. ఎం. ఎస్.కు, మిల్లు యజమానులకు బోనసు విషయంలో ఒప్పందం జరిగింది. దీనివలన అసంతృప్తి చెందిన 20 మిల్లుల్లోని కార్మికులు సమ్మె చేశారు. ఒకటి, రెండురోజుల్లో 13 మిల్లుల్లో సమ్మె విరమించారు. కాని 7 మిల్లుల్లో కార్మికులు గట్టిగానిలబడారు ఒక మిల్లులో యూనియన్ కమిటీ దత్తాసామంత్ నాయకత్వం అర్పించింది.

మొదటో దత్తాసామంత్ టెక్స్ టైల్స్ రంగంలో కాలపెట్టటానికి వెనుకాడినట్లు విశ్వసీయంగా తెలిసింది. నాలుగైదు గంటలు తనవాకిటో పదిగంటలు గాచిన కమిటీని ఆయన నానాపాటలు అని చివరకు అంగీకరించాడు.

వచ్చాడు, చూశాడు, గెలిచాడు

సమ్మెలో వున్న ప్రతి మిల్లులో కార్మికులు ఆయన్ని సాదరంగా ఆహ్వానించారు. నాలుగు రోజుల్లో సమ్మెలో వున్న అన్ని మిల్లుల్లోని కార్మిక సభల్లో ఆయన ప్రసంగించారు. అక్టోబరు 30న నారే

పార్క్ వద్ద కార్మికులు పెద్ద సమావేశం జరిపారు మహారాష్ట్ర గిర్మి కామగర్ యూనియన్ ఏర్పాటైనట్లు ప్రకటించారు. 10 నవం దరు నాటికలా కార్మికులు మహాప్రవాహంలా దత్తా సామంత్ వద్దకు చేరారు. 60 మిల్లుల్లో కార్మికులు తలకు రు. 10లు చొప్పున ముందుగానే చందాలిచ్చి కొత్త యూనియన్ లో చేరారు. లక్షల రూపాయల యూనియన్ చందా పోగువడింది. 12 నవంబరున 60వేల మంది కార్మికుల ప్రదర్శనలో దత్తాసామంత్ ప్రసంగించారు. రాత్రి పిచ్చుకూడా మానేసి, కార్మికులు ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు.

ఈ ప్రవాహంలో మన యూనియన్ తప్ప అన్నీ కొట్టుకుపోయాయి. జి.కె.యు, జి.కె.ఎస్. శివసేన యూనియన్ నాయకులు, కార్మికులు అశేషంగా దత్తాసామంత్ వద్ద చేరారు. దత్తాసామంత్ వద్దకు మొదటగా వెళ్ళిన యూనియన్ డాంగే నాయకత్వంలోని జి.కె.యు. కావటం ఒక విశేషం.

ఈ సమరశీలతను చూసి శివసేన డిసెంబరు 1న సర్వసామాన్య కోర్కెల సాధనకు ఒకరోజు నిరసన సమ్మె పిలుపు నిచ్చింది. సమ్మె బ్రహ్మాండంగా సాగింది. పోలీసులు రంగంలో లేరు. 15 డిసెంబరు నుంచి శివసేన నిరవధిక సమ్మెకు పిలుపు నిచ్చింది. ప్రభుత్వం టెక్స్ టైల్స్ కార్మికుల పరిస్థితి గురించి మూడునెలల్లో నివేదిక తయారుచేయటానికి కమిటీ ఏర్పాటుచేయగానే సమ్మె ఉపసంహరించారు.

అక్టోబరు 20, 1981 నుంచి 27 వేల మంది కార్మికులు నిరవధిక సమ్మెలో వుండటంవలన టెక్స్ టైల్స్ కార్మికులు నిరవధిక సమ్మె పిలుపు కోసం నిరీక్షించసాగారు. కార్మికుల మనస్సు గ్రహించిన దత్తా సామంత్ డిసెంబరున మరోరోజు సమ్మెకు పిలుపిచ్చాడు. జనవరి 18, 1982 నుంచి నిరవధిక సమ్మె జరపాలని నిర్ణయం చేశారు.

జనవరి 18, 1982 నుంచి సమ్మె ప్రారంభించటానికి కొన్ని కారణాలున్నాయి.

దత్తాసామంత్ వెళ్ళు కార్మికుల ప్రవాహం మళ్ళడానికి ఈ దిగువ కారణాలున్నాయి.

1) పత్రికలు దత్తాసామంత్ సమర శీలతను గురించి ప్రచారంచేసి కల్పించిన ప్రతిష్ట.

2) ఎం.ఫెయిర్ డైయింగ్ మిల్లులో ఆయన విజయం వలన బి.ఐ.ఆర్. చట్టానికి

వ్యతిరేకంగా పోరాడి తొలగించగల సమర్థుడనే ప్రతిష్ట వచ్చింది.

3) సార్వజనీన కోర్కెలకై టెక్స్ టైల్స్ జాయింట్ కమిటీ సంవత్సరాల తరబడి పోరాడినా, అది అనేక యూనియన్ల సంఘటన కావటం వలన ఆర్.ఎం.ఎం.ఎస్.కు ప్రత్యామ్నాయంగా రూపొందలేదు.

4) వామపక్ష నాయకత్వాన గల యూనియన్ లలో ఐక్యత లేకపోవడం. వామపక్ష తర యూనియన్ ల మధ్య సయోధ్య లేక పోవడం.

5) 1965, 1974 సంవత్సరాలలో జరిగిన సమ్మెలో జి.కె.యు. తగినంత లాభం లేకుండానే ఒప్పందాలు చేసుకుంది. అక్టోబరు 21న సమ్మె విరమించడంతో ఆసలే నైముఖ్యంగా వున్న కార్మికులకు మరింత అయిష్టత ఏర్పడింది.

6) కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక వాతావరణం ప్రబలంగా వుండటం వలన, వర్గపోరాటాలు లేకపోవటం వలన, భాషారాష్ట్ర వుద్యమాల్లోను, శివసేన వుద్యమాల్లోను పాల్గొన్న సమరశీల యువకులు కమ్యూనిస్టుతర ప్రత్యామ్నాయంకోసం వెదికారు. వారికి డాక్టర్ దత్తాసామంత్ నాయకత్వం ఇవ్వగలిగాడు.

సమ్మె ప్రధాన సమస్యలు

1) బి.ఐ.ఆర్. చట్టం రద్దు.

2) ఆర్.ఎం.ఎం.ఎస్. గుర్తింపు రద్దు.

3) రహస్య బాలిట్ ద్వారా యూనియన్ గుర్తింపు (దత్తాసామంత్ పెట్టిన మహారాష్ట్ర గిర్మి కామగర్ యూనియన్ ఇచ్చిన సమ్మె పిలుపు పూర్తిగా విజయవంతమైంది. అందువలన ఆ యూనియన్ ని గుర్తించాలని)

4) బదిలీ వర్కర్లను (1 లక్ష మంది) కాళ్ళత వుద్యోగాల్లో నియమించాలి అటెం డెన్సు అలవెన్సు ఇవ్వాలి.

5) వేతనాలు, పని భారంలో కొత్త ప్రమాణాలు.

6) మిగతా పరిశ్రమలతో సమావంగా టెక్స్ టైల్స్ కార్మికులకు వేతనాల పెంపుదల.

7) తగినంత తాత్కాలిక భృతి.

8) ప్రివిలేజ్ లీవు, పిక్ లీవు, క్యాజు వల్ లీవు, వేతన వెలవుదినాల సంఖ్య చాలా తక్కువ కాబట్టి వాటిని పెంచాలి.

9) ఇంటి అద్దె అలవెన్సు.

10) లీవ్ ట్రావెల్ అలవెన్సు, రవాణా అలవెన్సు.

దత్తాసామంత్ కేరటంలో

మన పరిస్థితి

ప్రస్తుతానికి దత్తాసామంత్ నాయకత్వం బొంబాయిలోను, మహారాష్ట్రలోను స్థిరపడింది. థానే ఇంజనీరింగ్ పరిశ్రమలో ప్రారంభమైన ఈ కేరటం, పరిసరాల్లో వ్యాపించి బొంబాయి లెక్సైజు, రేవు, రవాణా పరిశ్రమలకు ఎగబడింది. ఈ పరిశ్రమల్లో పూర్వపు నాయకత్వం పోయింది. పూనా బొరంగాబాదు, నాసిక్ మొదలైన చోట్ల కూడా స్థానం సంపాదించింది. సి. ఐ. టి. యు కి సంబంధించిన కార్మికులకూడా ఈ యూనియన్ లో కొన్నిచోట్ల చేరారు. సమస్యలపై రాజీలేని పోరాటంచేసే నాయకుడుగా దత్తాసామంత్ కు కార్మికుల్లో పేరు వచ్చింది. అందువలన పరిశ్రమల్లో యువ కార్మికులు ఆయన చుట్టూ చేరారు.

రాజకీయంగా దత్తాసామంత్ వెళ్ళి అవకాశవాదం. 1971లో వామపక్షాల ఐక్యత కోసం పనిచేస్తూ 1972లో ఇందిరా కాంగ్రెస్ లో చేరి కానవసభ్యుడుగా ఎన్నికయ్యాడు. 1980లో కానవసభకు టెక్నెట్టు దొరక్కపోవడంతో కాంగ్రెస్ (ఐ) నాయకత్వానికి ఎదురుతిరిగి కాంగ్రెస్ (యు) తో మంతనాలు జరిపాడు. నాసాచటంవలన నిర్బంధితుడైనాక టి. యు. జె. ఎ. సి. తో పొత్తు పెట్టుకున్నాడు కొన్నాళ్ళు అంతలేతోను, ఇందిరా కాంగ్రెసుతోను మళ్ళీ సంబంధాలు పెట్టుకోవాలని ప్రయత్నంచేసి నేట్లు కనిపించింది. అవసరం వచ్చినపుడలా అధికారపార్టీతో కలిసిపోయే అతని వెళ్ళి వామపక్ష, ప్రజాతంత్ర పుద్యమానికేమి సాయంకాదు. ట్రేడ్ యూనియన్ లో కూడా అతని వెళ్ళి ప్రజాస్వామికంగా వుండదు. వ్యక్తిగత ప్రతిష్టమీద ఆధారపడి నిరంకుశ విధానాలు అవలంబిస్తాడు. మేనేజ్ మెంటుపైనే కాక మిగతా యూనియన్ పైన కూడా తన దౌర్జన్యం సాగిస్తాడు. మేనేజ్ మెంటుతో కుదుర్చుకునే ఒప్పందాల్లో వేతనాల పెరుగుదలతోపాటు అదనపు పనిభారాన్ని అంగీకరించి కార్మికులపై తీవ్రక్రమశిక్షణా చర్యలకు అవకాశం కల్పిస్తాడు. అందువలన దోపిడీ తగటానికి బదులు హెచ్చుతోంది. ఎ. పి. ఐ. డేవీడయాక్, ప్రీమియర్ ఆటో, ప్రెస్ మెటర్, బ్లోప్లాస్టు పరిశ్రమల్లో జరిగిన ఒప్పందాల్లో ఇదికనిపిస్తుంది. దత్తాసామంత్ ను వదిలింతుకోవాలని కొన్ని పరిశ్రమల

కార్మికులు అనుకుంటున్నారు. కాని వారికి దౌర్జన్య భయం వట్టుకుంది. పెద్ద పెట్టుబడిదారులు కూడా ఎప్పటికైనా దత్తాసామంత్ నాయకత్వం తమకే లాభమనే భరోసాతో వున్నారు. ఈ నాయకత్వం అ వి నీ తి కి దూరంగాలేదు.

ట్రేడ్ యూనియన్ రంగంలోను, రాజకీయ రంగంలోను ఈ నాయకత్వం వైఖరినిబట్టి, వర్గ దృక్పథంతో వ్యధిపొందే కార్మికవర్గ నాయకత్వానికి అడ్డుకట్ట వేయటానికి రూపొందిన బూర్జువా ప్రత్యామ్నాయమని స్పష్టమవుతుంది. బూర్జువా పత్రికలు దత్తాసామంత్ కు కల్పించే లేనిపోని సమరశీల నాయకత్వం, పెట్టుబడిదారుల వైఖరి ఈ అభిప్రాయాన్ని మరింత బలపరుస్తున్నాయి.

ఇదేమీ కొత్తకాదు. 1956 తరువాత జార్జి ఫెర్నాండెజ్ పెకివచ్చాడు. అలాగే 1988లో కామగర్ సేన (ఇవసేనకు చెంది వది) ఈ విధంగానే అభివృద్ధి చెందింది. ఈ రెండు సమయాలలోను కమ్యూనిస్టులు ఏ విధంగా దెబ్బతిన్నారో గమనించాలి. ఈ రెండు సందర్భాలలోను సంస్కరణవాద తప్పిదాలతో వారు దెబ్బతిన్నారు.

చరిత్ర పునరావృతం అవుతుంది. కాని ఒకే స్థాయిలో కాదు. నేటి పరిస్థితిలో కొన్ని క్రొత్త అంశాలున్నాయి.

గత వది ఏళ్ళలోను ధరలు పెరిగాయి. నిరుద్యోగం బాగా పెరిగింది. బొంబాయి సాంఘిక వ్యవస్థ పూర్తిగామారింది. ముఖ్యముగా యువ కార్మికుల జీవితం అస్థిరంగా వుంది. ఉద్యోగం దొంకటమే కష్టం. దొరికింది నిలబెట్టుకోవటం మరింత కష్టం. జీతం అంతెల్లో బాగా కనిపించినా మార్కెట్లధరల్లో ఓడిపోతోంది. దుర్భరం అవుతున్న జీతంతో సతమతమవుతున్న కార్మికుడికి శిధిలమైన బూర్జువా సాంస్కృతిక విలువలు అక్కరజీయంగా కనిపించి దురలవాటకు లోనవుతున్నారు. పాత తరం కార్మికులకు ఏది చెయ్యాలో, ఏదీచెయ్యకూడదో తెలుసు. నేటి యువ కార్మిక వర్గం ఈ విలువలు పట్టించుకోదు. వర్గ దృక్పథం లేకుండా దురుసుగా తీవ్రంగా వ్యవహరిస్తారు. ఫ్యాక్టరీలలోను, మిల్లుల్లోను చురుకుగా వుండే యువ కార్మికులు పాత ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకత్వాన్ని కూలదోస్తున్నారు. సి. ఐ. టి. యు బొంబాయిలో ఏర్పడిన నాటికే పెద్ద ఫ్యాక్టరీలు, పరిశ్రమ

లలో స్థిరంగా పాతుకొని పోయిన ట్రేడ్ యూనియన్లు వున్నాయి. సమరశీల నాయకత్వం అందించగలిగితే యువ కార్మికులను ఆకరించి కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకతను బాగా తొలగించగలిగేవాళ్ళం. 1970-74 సంవత్సరాలలో మనం పనిచేసిన ఫ్యాక్టరీలలో కార్మికులకు సమరశీల నాయకత్వం వహించి కొన్ని పోరాటాలు నిర్వహించి, మన బలాన్నితా కేంద్రీకరించి ప్రదర్శనలు నిర్వహించాం. మనం మన యూనియన్ ను విశాల ప్రాతిపదికపై నిర్మించలేకపోవడానికి కారణం ప్రధానమైన. కీలక పరిశ్రమలలో తీవ్ర పోరాట పటిమగల మన యూనియన్ స్థానం సంపాదించలేదు. లోతుగా వేళ్ళునిన కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకతను పెకలించి యువ కార్మికులను మనవైపు ఆకర్షించలేక పోయాం.

పి. డి. ఎఫ్. ప్రభుత్వ కాలంలో కూడా తీవ్ర పోరాటాలు సాగలేదు. జరిగిన కొద్ది పోరాటాలు స్థానికంగా చెమరు మదురుగా జరిగాయి. లెక్సైజులో కార్మికులు సమ్మెకు దిగే సమయంలో శారద్ పవార్, జార్జి ఫెర్నాండెజ్ రు. 45 రు తాత్కాలిక వేతనం పెంచి పరిష్కారం చేశారు. ఈ కొద్దిపాటి జీతం పెంపుదలను మనం వ్యతిరేకించాం. కాని దానికి వ్యతిరేకంగా తీవ్రపోరాటం చేయలేదు. అందువలన అంతకు ముందే కొద్దిగా దెబ్బతిన్న మన ప్రతిష్ట మరింత క్షగింది.

జనతాపార్టీ కాంగ్రెస్ (ఐ) కి ప్రత్యామ్నాయంగా వచ్చిన తన ప్రజా వ్యతిరేక విధానాల వలన, అంతరత విభేదాల వలన దానంతట అదే విచ్ఛిన్నమయింది. ప్రజలకు ప్రతిపక్షాలంటే నమ్మకం పోయింది. మనం, మన విధానాలు జనతాపార్టీ విధానాల కంటే భిన్నమైనవని స్పష్టంగా చూపలేకపోయాం. దానివలన మనపైన నమ్మకం కూడా దెబ్బ తిన్నది. 1980 ఎన్నికల్లో ఓటి గు సర ని బట్టి బూర్జువా పార్టీల్లో విచ్చిన్నాన్ని అసరాగా తీసుకొని ప్రత్యామ్నాయ శక్తిగా రూపొందిలేక పోయామని తెలుస్తుంది.

"ఐక్యత - పోరాటం" అనే నినాదంతో ప్రధాన కీలక పరిశ్రమల్లో మిగతా యూనియన్ లతో కలిసి పోరాటంచేసి లాభం పొందగలిగినా ఆ పరిశ్రమల్లో సుస్థిరమైన ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకత్వం వుంది.

మనకు తగినంత బలం లేకపోవటంతో అభివృద్ధి చెందలేకపోయాం.

ఈ పరిణామాలవలన యువ కార్మికులు డాక్టర్ సామంత్ పై మక్కువచూపారు. ఈ కార్మికులు జీతం పెంపుదలకోసం అదనపు పనిభారాన్ని అంగీకరించడానికి వెనుదీయరు. డాక్టర్ సామంత్ వ్యక్తిగతతత్వం ప్రజాస్వామిక విలువలవల్ల నిరక్ష్యం వారి మనసుకు వట్టపు ఇటువంటివాటివల్ల మనకు చాలా అగ్రహం వస్తుంది. కార్మికులు ఈ విలువలను తమ అనుభవద్వారానే నేర్చుకోవాలి.

డా॥ దత్తాసామంత్ చేసిన ఒప్పందాల్లో లొసుగులు, పోరాటాల్లో అవలంబి. చే ఆరాచకపు పద్ధతులు, సర్వసామాన్య సమస్యలపై కార్మికవర్గ ఐక్యతకు దూరంగా వుండే అతని దోరణి, అధికారపార్టీతో అతనికున్న ప్రత్యక్ష పరోక్ష సబంధాలపై నిరంతరం ప్రచారం చేయాలి. దానితోపాటు ఐక్యపోరాటాల్లో అతనితో కలవటానికి మనసంసిద్ధతను కూడావ్యక్త చేయాలి. దమనకాండకు గురైన ప్పుడుకాని న్యాయమైన పోరాటాలు జరిపేటప్పుడుకాని అతనికి మనసహకారం ఎప్పుడూ వుంటుందని చెప్పాలి. అతని వెనుక అశేష కార్మికవర్గం సమీకృతమైనారనే విషయం మరువకూడదు. పోరాటం, ఐక్యత అనే ఎత్తుగడలను సరిగా అవలంబించినప్పుడే అతని అవకాశవాద బూర్జువా పద్ధతిని కార్యకవర్గంలో తగ్గించగలము.

టెక్స్టైల్ పోరాటాల్లో

డాక్టర్ సామంత్ ఎత్తుగడలు

1980లో ఆరిక సంక్షోభం తీవ్రమైన ప్రభుత్వ కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ఐక్యఉద్యమాలు ప్రారంభమైనాయి. డా॥ దత్తాసామంత్ ఈ ఉద్యమాలకు దూరంగా వుంటూనే పలుకుబడిపెంచుకున్నారు. ప్రభుత్వం ఇతన్ని రెడవ రక్షణ శ్రేణిగా ఉపయోగించుకుంది. ప్రత్యర్థి యూనియన్ పై అతను సాగించిన దౌర్జన్య పూరితమైన హింసాకాండను చూసి చూడనట్లు పూచుకుంది. ఈ సమయంలో అతను ఇ జనీరింగ్, ఫార్మాస్యూటికల్స్ పరిశ్రమల్లో కార్మికులకు జీతాలు పెంచగలిగాడు పత్రికలు అతనికి మంచి ప్రచారం ఇచ్చి పెద్ద యూనియన్ నాయకుడుగా చిత్రించాయి.

జూలై 81లో డా॥ సామంతును నాసా

క్రింద అరెస్టు చేశారు. ప్రత్యర్థి యూనియన్ పై అతని అనుయాయులు దాడులు జరిపి హత్యలు సాగించినా టి.యు.జె.ఎ.సి. అతని అరెస్టుకు నిరసన తెలియజేసి వేలాది కార్మికులతో ప్రవర్తన నిర్వహించింది.

టి.యు.జె.ఎ.సి అతని తరపున అపిడ విట్ తయారుచేసి, విడుదలకు సాయం చేసింది. దీని ప్రభావం అతని అనుచర వరంపై బాగా వుంది. జాతీయ ప్రచారకమిటీ ప్రచారం చేసిన సమస్యలలో డా॥ సామంత్ సమస్యను కూడా బాగా ప్రచారం చేశారు. ఈ కార్యక్రమాల్లో అతని యూనియన్ బాగా పాల్గొన్నాయి. అవి ఈనాటికీ టి.యు.జె.ఎ.సి.లో భాగంగా వున్నాయి.

డా॥ సామంత్ టెక్స్టైల్ రంగం ప్రవేశించడంతో కొన్ని సమస్యలు తలెత్తాయి. పోరాటాలకు ఎన్నో ఏళ్ళుగా రంగం సిద్ధం చేసిన జాయింట్ యాక్షన్ కమిటీ ఐక్య పోరాటాల్లో పాల్గొనమని ఆయన్ను కూడా ఆహ్వానించింది. కానీ ఆయన నిరాకరించాడు. పోరాట స్థాయి పెరుగుతున్న దృష్ట్యా లాల్ నిషాన్ గ్రూప్ తమ యూనియన్ అన్నీ రద్దుచేసి డా॥ సామంత్ ను తమ ఏకైక ప్రతినిధిగా నిలిపింది. టి.యు.జె.ఎ.సి.తో కలవడానికి అతను నిరాకరించాడు.

అతని నినాదం బి.ఐ.ఆర్. చటాన్ని రద్దు చేయాలి ఐకప్పటికీ, ఆచరణలో, ఆర్.ఎం.ఎమ్. ఎస్. కు గల గుత్త ప్రాతినిధ్యాన్ని తొలగించి తన క్రైతవశం చేసుకోవాలని అతను మరే ఇతర యూనియన్ ను గుర్తించలేదు.

టి.యు.జె.ఎ.సి, సభ్యుడిగా అనేక ఉద్యమాల్లో పాల్గొని తన యూనియనే ఐక్యసంఘటన కన్న మంచిదని కార్మికులను తప్పుదోవ పట్టించాడు. తన యూనియన్ ఏర్పాటు చేసేటప్పుడు, ఏ ఐ టి యి సి. లాల్ నిషాన్ నాయకులు వేదికపై ఉండటంతో అతనికిది సాధ్యమైంది. మన యూనియన్ మాత్రం ఇటువంటి భ్రమలకు తావివ్వలేదు. మిగతా యూనియన్ కార్యకర్తలు, దత్తాసామంత్ తో కలిసిపోయారు.

తమ కార్యకర్తల ప్రవాహాలా డా॥ సామంత్ వైపు తరలిపోయి అతని సమావేశాల్లో పాల్గొనటంతో మిగతా యూనియన్ నాయకులన ముర్రం దిగజారిపోయింది. మనం విడిగా సమావేశాలు జరిపి మనవే బరిని కార్మికులకు వివరించాం. గత ఏడు మాసాలుగా

30 బహిరంగ సమావేశాలు జరిపాం. జాయింట్ కమిటీ ఆధ్వర్యాన ఐక్యకార్యాచరణ జరపాలనే మన వాదన కార్మికులకు బాగా నచ్చింది.

డా॥ సామంత్ కొద్దిసమావేశాలు మాత్రమే జరిపాడు. గత ఏడు నెలల్లోను ఆయన ఐదు ప్రవర్తనలు నిర్వహించాడు. ప్రభుత్వంతో ఘర్షణ లేకుండా వుండడానికి కార్మికులను ఇంటిదగ్గర వుండిపోవ్వమంటే ఆయన కార్యాచరణ పథా. ఆర్. ఎం. ఎం. ఎస్., ప్రభుత్వం చేసే సమ్మె విచ్ఛిన్న ప్రయత్నాలను ప్రతిఘటించడానికి ఆయన సిద్ధంగా లేడు. ఆయన ఆదేశం ప్రకారం లక్షమంది కార్మికులు స్వగ్రామాలకు పోయారు.

మనం విడిగా బహిరంగ సమావేశాలు జరిపాం. దానితోపాటు టి.యు.జె.ఎ.సి. ద్వారా పోరాటంలో జోక్యం చేసుకొన్నాం.

డా॥ సామంత్ టి.యు.జె.ఎ.సి.తో పూర్తిగా కలవటానికి నిరాకరించాడు. రాజకీయంగా రాజకీయ పార్టీలు తనకొద్దని ఆయన వాదన. తన వ్యక్తిగత పనులకంటే పెంచుకుంటూ ఐక్యకార్యాచరణ చేయాలని ఆయన ఉద్దేశ్యం. జనవరి 19న జరిగిన అఖిల భారత సమ్మెనుండి తన కార్మికులను దూరంగా ఉంచడానికి ఆయన 18 జనవరిన తన సమ్మె ప్రారంభించాడు.

మొదటినుంచి ఆయన ఇతరులతో క్యాన్సి నహించలేదు. కార్మికులు విజయం పొందితే దానికి కారణం నేనే, లేకపోతే మిగతావారు బాధ్యులని ఆయన వైఖరి. సమ్మె చేసే కార్మికుల కష్టాలు ఆయనను కదిలించలేదు. వారికి ఒక కార్యక్రమాన్ని ఇవ్వటానికి గాని, ప్రభుత్వంతో పోరాడటానికి తయారు చేయటానికి గాని ఆయన సిద్ధుడవులేదు.

మొదటినుంచి కార్మికులకు రాజకీయ చెతనన్యం కలిగించాలని ప్రభుత్వంతో తీవ్ర స్థాయిలో పోరాటం నడపటానికి టెక్స్టైల్ యూనియన్ లతో ఐక్య కార్యాచరణ కమిటీ ఏర్పాటుచేయాలని మనం ప్రచారం చేశాము.

రైతులనుంచి సహకారము

లాల్ నిషాన్ ఆధ్వర్యంలో డా॥ సామంత్ అనేక జిల్లాల్లోని గ్రామాల్లో పర్యటించాడు. సమ్మెచేసే కార్మికులు తమ గ్రామాలకు పోవడంవలన మంచి సహకారం లభించింది. వందల బస్తా దాన్యం సేకరించి బొంబాయి వ పారు. వేలాదిమంది రైతులు, కార్మికులు

(మిగతా 10 వ పేజీలో)

అమెరికా ప్రేడ్ యూనియన్ నాయకుల దివాళాకోరుతనం

రెడవ ప్రపంచ యుద్ధం అనంతరం 1945 ప్రపంచకార్మిక సమాఖ్య (డబ్ల్యుఎఫ్ టి.యు) ఏర్పడ్డది. దీని ముఖ్య ఉద్దేశం ప్రపంచంలోని కార్మికులందరినీ తమ హక్కులను పోరాటాల ద్వారా సాధించుకొనేందుకు కార్మికవర్గాన్ని సన్నద్ధం చేయటం, ఈ సమాఖ్యలో పాల్గొన్న సాధించుటకు వివిధ రాజకీయ పార్టీల పలుకుబడిలో వున్న కార్మికులందరినీ సమీకరించుట మరియు ఉద్దేశ్యం. ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలలో ఉండే పెద్ద ప్రేడ్ యూనియన్లు ఈ సమాఖ్యలో చేరినప్పటికీ 6 సం॥ల తరువాత అనగా 1950 లో ఆయా దేశ ప్రభుత్వాల ఆశయాలకు అనుకూలంగా ఈ సమాఖ్య నుండి విడిపోయి క్రొత్త ప్రపంచ ప్రేడ్ యూనియన్ సమాఖ్యను స్థాపించారు. ఈ చీలికకు నాయకత్వం వహించింది అమెరికా ప్రేడ్ యూనియన్ నాయకులు, బ్రిటిష్ ప్రేడ్ యూనియన్ నాయకులు. అప్పట్లో వారి వాదన కమ్యూనిస్టు ఆదీనంలో ఉండే ప్రపంచకార్మిక సమాఖ్య నుండి కార్మికులను బయటకు తేవటం. కాని వాస్తవంగా ఆయా దేశాలలో ఉండే కార్మికులను, ఆయా దేశాలలో ఉండే పెట్టుబడి దారులకు బానిసలుగా ఉంచుటయే వారి ముఖ్య ఉద్దేశ్యం.

ఈ సమాఖ్యకు నాయకత్వం వహించు తున్న అమెరికా ప్రేడ్ యూనియన్ నాయకుల దివాళాకోరు తనం ఇప్పుడిప్పుడే బహిర్గతమవుతోంది ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో పెద్దది అయిన అమెరికాలో నిరుద్యోగ సమస్య బ్రహ్మ రాక్షసిగా తయారైంది. దీన్ని అలుసుగా తీసుకొని అచటి పెట్టుబడి దారు కార్మికవర్గంపైన దాడులమైన నిబంధనలు పెట్టుచున్నారు.

ప్రస్తుతం అమెరికాలో ప్రేడ్ యూనియన్ రంగం చాలా విపరీతమైన దోరణులకు లోనవుతోంది. ప్రేడ్ యూనియన్ నాయకులు, మేనేజిమెంట్తో కుమ్మక్కయి మేనేజిమెంట్కోరినటుగా జీతాలలోకోతలకు, మేనేజిమెంట్ చేప్పిన పనిగంటల ప్రకారం పనిచేయుటకు, కార్మికులకు ఉన్న రాయితీలను వదులుకొనుటకు ఒప్పుకుంటున్నారు. శ్రీమతి ఫ్రీడ్ మెన్ అనే కార్మిక సంబంధాల అధికారిణిపై కార్మిక సంఘాల విధానాలను

విమర్శిస్తూ అని మౌలికమైన కార్మికసంఘాల అధికారాలను మేనేజిమెంట్కు ధారాదత్తం చేయటంగా అభివర్ణించారు.

అవిడ ఇంకా ఇలా వివరించారు. ముందు కాలంలో, కార్మికులకు, ఉద్యోగుల జీత భత్యాల పెంపుదలకు సంబంధించిన సంప్రదింపులు, జాతీయస్థాయిలోగాక, ఏ కంపెనీ కాకంపెనీగాని, ఏ ప్రాంతానికి ఆ ప్రాంతంగా పరిమితమౌతుందని తెలిపారు.

దీనివలన, కార్మికుల జీతాలు, ఆ కంపెనీ యొక్క ఉత్పాదక శక్తిని బట్టి, లాభనష్టాలకు ముడిపడి జీతాలుంటాయి గాని దేశంలోపెరిగే అధిక దరలకుగాని, అధిక మాంద్యానికి గాని ముడిపడి కార్మికుల జీతాలుండవు. దీనివలన కార్మికసంఘాలు ఆయా కంపెనీలకు ఇచ్చే రాయితీలవల్ల కొన్ని మిలియన్ల డాలర్లు కార్మికుల నుండి యజమానులకు లభ్యం అవుతున్నాయి. ఈ రాయితీలు జాతీయస్థాయి లోనేగాక, ప్రతికంపెనీలయందును మొదలైంది

శ్రీ హార్లీ ఫ్రైకన్ అనే కార్మిక సంబంధాల అధికారి ఈ రాయితీలను విమర్శిస్తూ ఇంకా ముందు ముందు మేనేజిమెంట్కు ఇచ్చు రాయితీల పేర్లతో నిపుణత తెలియని వారితో నిపుణత గల వసులను చేయించుకొని, తద్వారా లాభాలను అర్జించటమే

గాకుండా, దేశంలో నిరుద్యోగ సమస్య పెరగటానికి కారణం అవుతుందన్నారు.

ఈ కార్మిక సంబంధాల దుష్ప్రలికాలు అప్పుడే అమెరికాలోని మాంసం ప్యాకింగ్ ఇండస్ట్రీలలో వడింది. పై కార్మికసంబంధాల వల్ల ఆ సంస్థలలోని కార్మికులు మూడు సంవత్సరాలుగా వేతన స్తంభనకు గురి అయ్యారు. పోనీ ఈ వేతనస్తంభనకు నిరసనగా కార్మికులను సమ్మె చేపట్టందుకుకూడా సమాయత్తం చేయలేక పోతున్నారు. దానికి ఆ కార్మికసంఘ నాయకులు చెప్పేవాదన కార్మికులు సమ్మెలకుదిగితే, ఆ కార్మికుల స్థానాలను భర్తీచెయ్యటానికి నిరుద్యోగులు పరిగెత్తుకు వస్తారు అని.

మరియు కిమ్మోడి అనే కార్మిక సంబంధాల నిపుణుడు ఇటా తెలియజేస్తున్నారు : కొన్ని కొన్ని కంపెనీలు కార్మికుల జీతాలలో రాయితీ సంపాదించుటకు కార్మిక సంఘాలకు లాభాలు కూడా ఇస్తున్నాయి.

అమెరికాలో కొన్ని కంపెనీలు, కార్మిక సంఘాలతో చేసుకున్న ఒప్పందాలను అమలు పర్యక పోవటం, ఒప్పందాలమీద సంతకాలు చేయకపోవటం, కొన్ని కొన్ని సమయాలలో కంపెనీలు అసలుకార్మిక సంఘాలతో సంప్రతించక పోవటం జరుగుతోంది.

(9వ పేజీ తరువాయి)

ప్రదర్శనలలో పాల్గొన్నారు. సి. ఐ. టి. యు. కూడా జిల్లాలో పర్యటించింది.

టి.యు.జె.ఎ.సి. పాత్ర :-

డా॥ సామంత్ ఎంత వద్దనుకన్నా టి.యు. జె.ఎ.సి. జోక్యం తప్పలేదు టి.యు. జె.ఎ.సి. సమ్మెను పూర్తిగా బలపరిచినమ్మెను జాతీయ ప్రచార కమిటీ ప్రభుత్వ కార్మిక వ్యతిరేక విధానాల గురించి చేసే ప్రచారంలో ఒక ప్రధాన అంశంగా చేర్చింది. ఈ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో సంఘీభావ ప్రదర్శనలు, బహిరంగ సమావేశాలు జరిగాయి. 19 ఏప్రిల్ న మహారాష్ట్ర బంద్ జయప్రదంగా జరిగింది. బందుకు సన్నాహాల నిమిత్తం కమిటీ నాయకులు రాష్ట్రమంతటా పర్యటించి బ్రహ్మాండమైన సమావేశాల్లో ప్రసంగించారు.

జులై 8న జాతీయ ప్రచారకమిటీ పార్లమెంట్లో సర్ల చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రదర్శనకు పిలుపిచ్చింది. అదే సమయంలో టి.యు.జె.ఎ.సి. బొంబాయి వెలువల బెక్స్ ఛైర్ మిల్లలో ఒకరోజుసమ్మె జరిపించింది.

జూన్ 4, 1982 న జాతీయ ప్రచార కమిటీ పిలుపుమేరకు దేశమంతటా ప్రదర్శనలు జరిగాయి. టి.యు.జె.ఎ.సి. ఆధ్వర్యములో 40 కేంద్రాలలో 2 గంటల సమ్మె ప్రదర్శనలు జరిగాయి

టి.యు.జె.ఎ.సి నిర్వహించిన స.ఘీభావ ఉద్యమం వలన ఆ కమిటీకి పోరాట నిర్వహణలో పలుకుబడి పెరిగింది. డా॥ దత్తా సామంత్ ఈ వాస్తవాన్ని అంగీకరించక తప్పలేదు.

విచారణ జరగకుండా కార్మికునిపై నేరారోపణచేసి భర్తరప్ చేయవచ్చునా? కూడదని అంధప్రదేశ్ హైకోర్టు

ఒక కార్మికుడు లేక ఉద్యోగి కంపెనీకి అవసరం లేదనో సమర్థుడు కాడనో తో సే, యజమాని ఆ కార్మికుని లేదా ఉద్యోగిని ఏ కారణం చూపకుండా, ఏ విచారణా జరపకుండా బర్తరప్ చేయవచ్చునా? చేయరాదని అంధప్రదేశ్ హైకోర్టు డా॥ఎస్.కు హిందూ స్టాన్ ఎయిరోనాటిక్స్ కంపెనీకి వచ్చిన వివాదంలో తీర్పు చెప్పింది. ఆ కేసు వివరాలివి:

హిందూస్టాన్ ఎయిరోనాటిక్స్ కంపెనీ భారత ప్రభుత్వానికి చెందిన కార్పొరేషన్. ఇది మిలిటరీకి అవసరమయిన విమానాలను తయారు చేసుంది. ఈ కంపెనీ మెడికల్ ఆఫీసర్ గా 7-8-1875న డా. ఎస్. నియమించబడ్డారు. 9-3-77న ఆయనను పర్మినెంటు ఉద్యోగిగా నియమిస్తూ కంపెనీ ఆర్డరిచ్చింది. ఒక సంవత్సరంపాటు ప్రొబేషనరీగా పని చేయాలని, ఈ ప్రొబేషన్ కాలంలో ఎటువంటి కారణాలూ చూపకుండా, ఎటువంటి నోటీసు ఇవ్వకుండా, కంపెనీ ఆయనను ఉద్యోగంనుండి తొలగించవచ్చునని ఆ ఆర్డరులో తెలుపబడింది. ప్రొబేషన్ కాలం పూర్తయినపిమ్మట సర్వీసును ఖాయం చేస్తామని, ఖాయం చేయబడినా మూడు నెలల నోటీసుతో గాని, మూడు నెలల జీతంయిచ్చి గాని ఆతనిని కంపెనీ తొలగించవచ్చని కూడా ఆ ఆర్డరులో చెప్పబడింది.

22-6-81న కంపెనీ ఇంజనీరు సంపత్కు అకస్మాత్ గా గుండెజబ్బు వచ్చింది. ఆతనికి లోగడ ఈ జబ్బు రెండుసార్లు వచ్చింది ఇంట్లో ఎవరూ లేరు. పక్క ఇంటివారు 200 మీటర్ల దూరంలోనే ఉన్న డా॥ ఎస్. ఇంటికి వెళ్ళి ఈ విషయం చెప్పి సంపత్తును చూడటానికి రమ్మనిచెప్పారు తాను రానని సనత్ నగర్ లోని సెయింట్ థెరిసా హాస్పిటల్ కి తీసుకుపోమ్మని డా॥ ఎస్. చెప్పాడు. ఇంజనీరును సనత్ నగర్ హాస్పిటల్ కు తీసుకుపోయారు. అప్పటికి కంపెనీ డాక్టరయిన డా॥ ఎస్. ఈ రోగిని చూడటానికి కూడా వెళ్ళ

లేదు. మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు ఇంజనీరు మరణించారు. ఈ వార్త విని వచ్చిన ఆతని కూతురుకు ఆరాత్రి రొమ్ముపోటు వచ్చింది. ఒక ఆఫీసరు వెళ్ళి డా॥ ఎస్.ను రమ్మన్నారాక ఏవో మందులు వ్రాసి ఇచ్చి పంపాడు చివరకు కంపెనీ జనరల్ మానేజరు జోక్యంతో ఆమె ఇంటికి వెళ్ళి ఆమెను పరీక్షించాడు. ఆమెను ఆస్పత్రికి మార్చాలన్న సలహాపై జనరల్ మానేజర్ స్వయంగా కారును నడుపుతూ ఆమెను ఆస్పత్రిలో చేర్పించారు.

మూడు రోజుల తరువాత ఆ డాక్టరుపై విశ్వాసం పోయిందన్న కారణంతో మేనేజ్ మెంటు ఆతనికి మూడు నెలల నోటీసిచ్చి ఉద్యోగం నుండి బర్తరప్ చేసింది.

ఈ ఆర్డరు చెల నేరదని డాక్టరు అంధప్రదేశ్ హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. జస్టిస్ జీవనరెడ్డి ఈ కేసును విచారించడం జరిగింది ఇక్కడ నిర్ణయించవలసిన పాయింటు ఏమిటంటే కారణం చూపకుండా డాక్టరు తన వాదనను వినిపించుటకు అవకాశం ఇవ్వకుండా బర్తరప్ చేయడం న్యాయ శాస్త్ర రీత్యా చెల్లుతుందా?

కంపెనీయొక్క రిక్రూట్ మెంట్ ప్రమోషన్ రూల్స్ లోని 47వ రూల్ క్రింద ఉద్యోగాన్ని ఖాయంచేస్తూ ఇచ్చిన ఆర్డరులోని 5వ షరతు క్రింద ఈ బర్తరప్ న్యాయ సమ్మత మేనని కంపెనీ పక్షాన శ్రీ కె. శ్రీనివాస మూరి వాదించారు ఈ ఆర్డరు నిరంకుశంగా చేయబడిందని రాజ్యాంగ చట్టంలోని ఆర్టికల్స్ కి వ్యతిరేకమని డాక్టరు పక్షాన శ్రీ వేడుల జగన్నాధరావు వాదిచారు ఇరు పక్షాల వాదనలు విన్న తరువాత జస్టిస్ జీవనరెడ్డి తీర్పు ఇట్లా చెప్పారు.

“స్థూలంగా 3 రకాలయిన పరిస్థితులు ఏర్పడవచ్చు. ఉద్యోగం అనవసరమయినప్పుడు, అదనమయినప్పుడు, అసలా ఉద్యోగమే రద్దు చేయబడవచ్చు, ఆ ఉద్యోగిని ఉద్యోగాన్నుంచి తొలగించవచ్చు. దానికి ఏమీ అభ్యంతరం లేదు. ఇది మొదటి పరి

స్థితి. ఉద్యోగి ఏ పొరపాటు, పనిలో నిర్లక్ష్యమూ చేయకపోయినా అతడు సమర్థుడు కాదని లేక ఏ కారణం వల్లనయినా అతడు ఉద్యోగంలో కొనసాగడం ఆకంపెనీ విస్తృత ప్రయోజనాలకు మంచిదికాదని మేనేజ్ మెంటు అనుకుంటే ఏ డిసిపినరీ విచారణా లేకుండా అతనిని బర్తరప్ చేయవచ్చు. అతడే తప్పు చేయలేదు కాబట్టి ఏ విచారణా అవసరంలేదు. ఇది రెండవ పరిస్థితి. ఇక మూడవ పరిస్థితి : ఉద్యోగి ప్రవర్తన బాగుండకపోయినా, బుద్ధి పూర్వకంగా పని నిర్లక్ష్య చేసినా లేక ఇతర తప్పుడు ప్రవర్తన కలిగివున్నా ఈ పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. ఇటువంటి పరిస్థితిలో తప్పక డిసిపినరీ విచారణ జరిపి కంపెనీ తగిన చర్య తీసుకోవచ్చునని శ్రీ జగన్నాధ రావు వాదించగా అటువంటి పరిస్థితిలో కూడా కంపెనీ ఆ ఉద్యోగిని బర్తరప్ చేయవచ్చునని, అట్టి బర్తరప్ సదుద్దేశ్యంతో చేయబడక పోతేనే కోర్టు జోక్యం కలుగ చేసుకోవచ్చునని శ్రీ శ్రీనివాసమూరి వాదించారు?... ఈ కేసు వివరాలను చూస్తే 22-6-81న పిటిషనర్ తీసుకున్న వెల్లిరి బాధ్యతా రహితంగా ఉన్నదని డాక్టరుధర్మానికి తగినట్లుగా ఉందనీ నేను ఈ సందర్భంలో చెప్పకతప్పదు. అయితే కొన్ని సందర్భాలలో ఒక ఉద్యోగి ఒక తప్పు చేసాడని అనుమానం కలగవచ్చు. లేదా అతనిపై ఆరోపణ చేయబడవచ్చు. విచారణ జరిగితే అవి నిరాధారాలని తేలవచ్చు. ఆ ఉద్యోగి చాలా మంచి జవాబు చెప్పి ఉండవచ్చు. డిఫెన్సు వుండవచ్చు అటువంటి సందర్భంలో కూడా అతనిని ఏ విచారణా లేకుండా బర్తరప్ చేస్తే అతడు తన వాదనను వినిపించుకోక పోవడం జరుగుతుంది. ఫలితంగా గొప్ప అన్యాయం జరుగుతుంది. అధికారి దుష్ట బుద్ధితో ప్రవర్తించడన్న సమస్య కాదిది. అతడు సద్బుద్ధితోనే చర్య తీసుకుని ఉండవచ్చు. కాని ఆ చర్యకు ఆధారభూతాలయిన విషయాలు సవాలుకాక పోవచ్చు. ఇంకొకవిధంగా చెప్పాలంటే అతడు

ఉహించిన కారణాలు సరే నవి కాకపోవచ్చు. విచారణ జరిగితే ఈ విషయం తేలవచ్చు. ఒక స్పష్టమైన ఉదాహరణనే తీసుకుందాం. కార్పొరేషన్ ఆస్తిని ఒక ఉద్యోగి స్వాహా చేస్తున్నాడని జనరల్ మేనేజర్ కి అనుమానం కలుగవచ్చు. అతనికి వచ్చిన సమాచారాన్ని బట్టిగాని, నివేదికలను బట్టిగాని అతడి విధంగా అనుమాన వడవచ్చు. ఈ సమాచారం ఆధారంపై అతడొక అభిప్రాయానికి రావచ్చు. 3 నెలల నోటీసిచ్చి ఆ ఉద్యోగిని ఉద్యోగం నుంచి బర్రఫ్ చేయవచ్చు. అటువంటి సందర్భ లో కోర్టుకు వెళ్ళటానికికూడా వీలు లేదు. అనిధుగా గొప్ప అన్యాయం జరగ వచ్చు. ఆ ఉద్యోగి పూర్తిగా నిర్దోషి కావచ్చు. విచారణ జరిగితే ఆ నిర్దోషిత్వం బయట పడేది జనరల్ మేనేజరు నిజాయితీ గానే వ్యవహరించి వుండవచ్చును. కాని అతనికి భోగట్టా అందించినవారు దుర్బుద్ధితో వ్యవహరించి వుండవచ్చు. లేదా ఆ సమాచారం పూర్తిగా అబద్ధం కావచ్చు. రాజ్యాంగ చట్టంలోని 14, 16 అధికరణములలో అంతర్భాగంగానూ, స్పష్టంగానూ వున్న హేతు తత్వానికి, సమాన న్యాయతకు విరుద్ధము, నిరంకుశమని నిర్ణయించారు. (చూడండి: మేనకాగాంధీ X ఇండియన్ యూనియన్ కేసు. అల్మిడియా రిపోర్టరు 1978 సుప్రీమ్ కోర్టు 378) మామూలుగా డిసిపెనరీ విచారణ జరపవలసిన సందర్భాలలోకూడా నిరంకుశంగా నిర్ణయాలు తీసుకొనే అధికారం కార్పొరేషనుకు వుందనుకొంటే అసలు ఏ సందర్భంలోనూ కార్పొరేషను ఏ విచారణా జరపకుండా పోయే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. నిజాయితీతో గాక హేతు విధంగా బర్రఫు చేయబడితే హైకోర్టులు జోక్యం కల్గజేసుకొనే అధికారం వుందిగదా అని శ్రీ శ్రీనివాసమూర్తి వాదించారు. ఇక్కడి సమస్య నిజాయితీగా చేయబడిందా లేదా అనేదికాదు హేతు తత్వానికి నంబిం చిన సమస్య యిది. ఒకానొక ఆరోపణవల గాని, ప్రవర్తన సరిగలేదనిగాని భావించి ఒక వుద్యోగిని తొలగించ దలచుకొంటే ముందుగా ఆ పిర్యాదుగాని, ఆరోపణగాని తప్పు, నిరాధారం అని రుజువు చేసుకొంటానికి తాను నిర్దోషిని చూపించు కోవటానికి వుద్యోగికి అవకాశం యివ్వాలి. తనంతగా తాను సత్కర్మి అఫీసరుగనుక వుద్యోగిని బర్రఫు చేస్తే తనంతలానుగా కోర్టులుకూడా

విచారణ జరపలేవు. తన్ములాగా బర్రఫుకువున్న కారణాలు నిజమేనవికావని నిరారించలేవు. కోర్టులు చేయగలిగినదంతా ఏమిటంటే తాను న్యాయంగా, సరిగా బర్రఫు చేసాననుకొంటానికి ఆధారభూతమైన సమాచారం అఫీసరు ము దువుందా, లేదా అని తెలుసుకొనడం మాత్రమే."

జస్టిస్ జీవన్ రెడ్డి ఇంకా ఇట్లా చెప్పారు "ప్రభుత్వ చర్య నిరంకుశంగా వుంటే దానిని కొట్టిపేయటానికి, దావాలో న్యాయం, సమానత్వం తప్పక చూపబడటానికి రాజ్యాంగ చట్టంలోని 14, 16 అధికరణములు ఉద్దేశించు చున్నదని సుప్రీమ్ కోర్టు రాయప్ప తమిళనాడు ప్రభుత్వానికి నడిచిన దావాలో తీర్పునిచ్చింది మేనకాగాంధీ X యూనియన్ ప్రభుత్వం మధ్య జరిగినదావా తీర్పులో ఇది తృణీకరించబడింది. ప్రభుత్వ చర్య నిరంకుశంగా వుంటే దానిని కొట్టిపేయటానికి, దావాలో న్యాయమూ, సమానత్వమూ తప్పక చూపబడటానికి, రాజ్యాంగ చట్టంలోని 14 అధికరణము వుద్దేశించుచున్నది న్యాయశాస్త్ర రీత్యానూ, తాత్విక రీత్యానూ చూస్తే సమానత్వం నిరంకుశ భూస్యతల ప్రధాన లక్షణం హేతుబుద్ధి అని తేలుతుంది. ఈ విషయం 14 వ అధికరణ ములో ఎల్లప్పుడూ ద్యోకతమౌతూవుంటుంది.... తర్వాత వచ్చిన అనేక కేసులలో ఈ విషయం పడే పడే ధృవీకరించబడింది. వాటినిన్నిటిని పేర్కొననుగాని, ప్రభుత్వ బ్రాంచి ప్రెస్సు X డి బి బెలియప్పలకు మధ్య నడిచిన వివాదంపై ఇవ్వబడిన తీర్పులోని భాగాన్ని (1979-1 లేబర్ లాజర్నల్, 158) ఉదహరిస్తున్నాను.

"సర్వీసు నిబంధనలను బట్టి, నోటీసు యివ్వకుండా బర్రఫు చేసే అధికారం అధికారికి వున్నదన్న విషయం నిజమే కాని, ఆ అధికారాన్ని అతడు చపచ్చి తంతో గాక హేతువు, న్యాయ బుద్ధితో వుపయోగించాలి. హేతుబుద్ధి, న్యాయబుద్ధి కొరవడితే అధికారం నిరంకుశత్వం క్రిందకు దిగజారుతుంది. నిరంకుశ నిర్ణయం అనేది వన ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థకు వునాదిగా వున్న న్యాయ పరిపాలనకు చుక్కెదురు. ఒక ఉద్యోగిని బర్రఫు చేస్తానికి సర్వీసు షరతును నిరంకుశంగా వుపయోగించడం గాని, ఈ పెట్టడ గాని చేస్తే అది రాజ్యాంగ

చట్టంలోని 14, 16 (1) అధికరణముల క్రింద చర్చించబడే సమాన శిక్షణ, సమానత్వ సూత్రాలను నిరాకరించటమే. (జస్టిస్ జీవన్ రెడ్డి ఒత్తుగీతలు) ప్రభుత్వ సర్వీసులో జేచ్యుకోనడంలో గాని నియోగించటంలోగాని పొయిలందరికీ సమానావకాశాలు కల్పించబడును. అని 16 (1) అధికరణము చెప్పుచున్నది. అంతేకాదు: జనరల్ కాజుల చట్టం 16వ సెక్షన్ లో పొదు షరచబడిన సూత్రాల ప్రకారం 16వ అధికరణలో ఉపయోగించబడిన పదం "నియోగించుట" యొక్క అర్థంలోనే సర్వీసు నుండి బర్రఫు చేయుట తీసివేయుట అనే అర్థంకూడా ఇమిడి ఉన్నది."

కాబట్టి రాజ్యాంగచట్టం ప్రకారంగాని, అమలులోనున్న చట్టాల ప్రకారంగాని అధికార విచారణ చేయకుండా నిరంకుశంగా వుద్యోగినిగాని, కార్మికునిగాని బర్రఫు చేయవీలలేదు డిసిపెనరీ విచారణ జరపాలి. ఆ తర్వాతనే ఏ శిక్షణాచర్యనైనా తీసుకోవాలి.

అయితే, ఈ కేసులో డాక్టరు చాలా దుర్మార్గ గా ప్రవరించాడు కాబట్టి తిరిగి పనిలోకి తీసుకోనక్కరలేదని జస్టిస్ జీవన్ రెడ్డి తన తీర్పులో చెప్పారు.

తలసరి ఆదాయం

మనదేశంలో తలసరి ఆదాయం నెలకు 100 రూపాయలకన్న తక్కువగానే వుంది. ప్రపంచబ్యాంకుకు లెక్కలు సమర్పించే 178 దేశాలలో కేవలం 16 దేశాలు మాత్రం మన దేశపు తలసరి ఆదాయంకన్నా తక్కువ తలసరి ఆదాయం కలిగి ఉన్నాయి.

మనదేశంలో నూటికి 46మంది బీదరికపు అంచుకు క్రిందనే ఉన్నారు.

వినిమయ ధరల సూచిక

1982	1960-100
జనవరి	459
ఫిబ్రవరి	458
మార్చి	457
ఏప్రిల్	459
మే	462
జూన్	470

అక్టోబరు 1న లారీకార్మికుల కోర్కెలదినం'

నెల్లూరులో జరిగిన ఆంధ్రప్రదేశ్

లారీకార్మికుల మహాసభ పిలుపు

ఆంధ్రప్రదేశ్ లారీ కార్మికుల మహాసభ అగస్టు 15న నెల్లూరులో ఉత్సాహపూరితంగా జరిగింది. రాష్ట్రంలోని 10 జిల్లాల్లోని 30 కేంద్రాల నుండి 400 మంది కార్మికులు హాజరయ్యారు. నెల్లూరు పట్టణంలోని ముఖ్య కేంద్రాలలోను, ప్రతినిధుల సమావేశం జరిగిన డాక్టర్ రామచంద్రారెడ్డి భవన్ ప్రాంగణంలోను లారీ కార్మికుల కోర్కెలను ప్రతి బి.బి.చే ద్వారాలు, బ్యానర్లు, జెండాల్తో చక్కగా అలంకరించబడింది. ఉదయం 10 గంటలకు సి. ఐ. టి. యు. రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ జి. యస్. బాలాజీ దాస్ జెండా ఆవిష్కరించారు. ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులు శ్రీ వి. మాలకొండారెడ్డి ప్రతినిధులకు, నాయకులకు స్వాగతం పలుకుతూ, ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని 30 వేల లారీలు, 2 లక్షలమంది కార్మికులను సంఘటిత వర్సడమే యీ మహాసభ లక్ష్యమన్నారు.

మహాసభకు శ్రీ కౌతాజనార్థనరావు, శ్రీఎం.ఎ. గఫూర్ (కర్నూలు) శ్రీ మండాపు వెంకటేశ్వరరావు (విజయవాడ), శ్రీ ఎం. డి. కర్నూర్ (ఐమ్మం), శ్రీ డి. వెంకటేశ్వర్లు (కింగరాయ కొండ) అధ్యక్షవరంగా వ్యవహరించారు.

సి ఐ టి యు ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ నండూరి ప్రసాద రావు మహాసభను ప్రారంభిస్తూ రోడ్డు రవాణాపరిశ్రమ రాష్ట్రంలో ఆర్థికజీవనంలో కీలకమైన పాత్ర నిర్వహిస్తుందని, కాని అందులో పనిజేసే లారీకార్మికుల పరిస్థితులు అతి దుర్భరంగా వున్నాయని, ప్రభుత్వ కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలని ఉద్ఘోషించారు.

శ్రీ కొండ్రగుంట వెంకటేశ్వర్లు లారీ కార్మికుల పోరాటాలు, సమస్యలపై నివేదిక యిచ్చారు. చర్చల్లో ఆయా యూనియన్ల నుండి 20 మంది పాల్గొన్నారు.

రాష్ట్ర వ్యవసాయ కార్మికసంఘ కార్యదర్శి శ్రీ జక్కా వెంకయ్య మహాసభలో సందేశం యిచ్చారు. లారీ వర్కర్లు యూనియన్లు కొన్ని సందేశాలు వంపాయి.

మహాసభ చర్చల అనంతరం ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లారీ వర్కర్లు ఫెడరేషన్ యేర్పరుస్తూ తీర్మానించింది.

లారీ కార్మికులకు సంబంధించిన 25 ప్రధాన కోర్కెలకు ఆమోదించుతూ తీర్మానం చేయబడింది. సంఖ్యతో నిమిత్తము లేకుండా ప్రావిడెంటు ఫండు లారీ కార్మికులకు వర్తింపజేయాలని, దేశ వ్యాపితంగా లారీలకు ఒకే విధమైన పర్మిట్ నిబంధనలుండాలని, యూనిఫారం ఒకే విధముగా వుండాలని, హెవీ వెహికల్ డ్రైవరు అన్ని బండ్లు నడుపుటకు అవకాశం వుండాలని, వన్నులభారం తగ్గించాలని, డీజిల్, ప్లేరుపార్టులు, టైర్లు ధరలు తగ్గించాలని, అధిక ధరలనరికట్టాలని, యుద్ధ వ్యతిరేక ప్రదర్శనలో పాల్గొనాలని తీర్మానాలు చేయబడ్డాయి ఈ దిగువ ఆఫీసు బేరర్లు ఏకగ్రీవంగా ఎన్నుకోబడ్డారు.

ప్రెసిడెంటు :

శ్రీ వి. మాలకొండయ్య (నెల్లూరు)

వైస్ ప్రెసిడెంటు :

శ్రీ కౌతా జనార్థనరావు (కాకినాడ)

శ్రీ డి. సూరిబాబు (గుంతకల్లు)

శ్రీ యం.డి. కర్నూర్ (ఐమ్మం)

శ్రీ అబ్దుల్ అలీ (కర్నూలు)

శ్రీ జె. చెన్నయ్య (మంగళగిరి)

జనరల్ సెక్రటరీ :

శ్రీ కొండ్రగుంట వెంకటేశ్వర్లు (విజయవాడ)

జాయింట్ సెక్రటరీలు :

శ్రీ యం.ఎ. గఫూర్ (కర్నూలు)

శ్రీ ఏలూరి సిద్ధయ్య (ఓంగోలు)

శ్రీ యస్ రాధాకృష్ణమూర్తి (నెల్లూరు)

శ్రీ డి. వెంకటేశ్వర్లు (కింగరాయకొండ)

శ్రీ కొట్టి ఆంజనేయులు (మైలవరం)

ట్రజరరు :

శ్రీ మండాపు వెంకటేశ్వరరావు (విజయవాడ)

27 మంది కార్యవర్గ సభ్యులను ఆయా యూనియన్ల నుండి ఎన్నుకున్నారు. మరో 13 మందిని కో-ఆప్టు చేసుకొనుటకు అధికారం యివ్వబడింది.

'వర్క్ ఛార్జ్ డ్'

కార్మికుల ఆందోళన

ఆంధ్రప్రదేశ్ వర్క్ ఛార్జ్ డ్ మరియు యన్.ఎమ్.ఆర్. కార్మికులు "ధర్మా" నిత హరదీక్షలు 10-8-82 మరియు 11-8-82 రెండు రోజులు సెక్రటేరియట్, అసెంబ్లీ ముందు జె.సి.ఎ. యొక్క పిలుపు ప్రకారం జరిపిరి. ప్రభుత్వం చాల రోజుల నుండి అవరిష్కృతంగావుంచిన న్యాయమైన కోర్కెలు ఎన్. ఎమ్. ఆర్. కార్మికులను రెగ్యులర్ రేజీషన్ చేయుట, 5 సె|| టముల కార్మికులకు నరెండర్ లీవు, యల్. టి. సి. తదితర సౌకర్యములు ప్రభుత్వఉద్యోగులతో సమానంగా వర్తింపజేయుట. జి.ఓ.యం.యస్. నెం 88 ఫిన్ ఫిగ్ ప్రకారము రిటైర్డు అయిన కార్మికులకు పూర్తి పెన్షను యిచ్చుట. డ్రైవర్లు యన్ ఆర్ ఆర్. డి.ఆర్.ఆర్. పే స్కేలు పెంచుటవంటి న్యాయమైనకోర్కెలు వెంటనే అమలు జరపాలని డిమాండ్ చేస్తూ సుమారు 100 మంది కార్మికులు ధర్మాలో పాల్గొనిరి. తొడుకేరి ముఖ్యమంత్రి శ్రీ భవనం వెంకట్రాణగార్కి జె.సి.ఎ. డెలిగేషన్ కన్విసర్ శ్రీ పి. లక్ష్మీదాసు మరియు సలాహుద్దీన్, యం.కె.స్వామి, యం.ఎ.రషీద్, భావన్నారాయణ,యల్. సత్యయ్య,సూర్యారావు, అబ్దుల్ ఖాదర్, వి. ముకుందరావు తదితరులు వెళ్ళి మెమోరాండం సమర్పించిరి. ముఖ్యమంత్రి డెలిగేషన్ విన్నవించిన మనవి సావధానంగా విని సమస్యలను పరిశీలిస్తామని హామీ ఇచ్చారు. మరియు డెలిగేషన్ శ్రీ కె. వి నటరాజన్, ఐ.ఎ.యస్, సెక్రటరీ ఇరిగేషన్ డిపార్ట్మెంట్ మరియు కె మాధవరావు ఐ. ఎ. యస్. ఫైనాన్స్ సెక్రటరీ గారకు కూడ మెమోరాండం సమర్పించడం జరిగింది శ్రీ కె. వి. నటరాజన్ సెక్రటరీ ఇరిగేషన్ డిపార్ట్మెంట్ గారు జె.సి.ఎ. వర్క్ ఛార్జ్ డ్ డెలిగేషన్తో తేది 24.8.82 నాడు జాయింటు మీటింగువారి సమాక్షంలో నిర్ణయించారు.

పారిశ్రామిక కార్మికుల

వినిమయ ధరల సూచిక

అలిండియా (1960-100)

1982 మే

462

జూన్

470

దారుణ దోపిడికి గురవుతున్న భవనాలు, సివిల్ ఇంజనీరింగ్

మరియు నిర్మాణ పరిశ్రమ కార్మికుల స్థితిగతులు

భారతదేశంలో భవనాలు సివిల్ ఇంజనీరింగ్ మరియు నిర్మాణ పరిశ్రమ వేగంగా అభివృద్ధి చెందుతున్నది. నిర్మాణం పనిలో ప్రత్యేక నిపుణత్వాన్ని పెంపొందించుకోవటముద్వారా కేవలం మన దేశంలోనేకాకుండా ప్రపంచంలోని అనేక అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాల్లో కూడా కాంట్రాక్టులు పొందుతూ విస్తరిస్తున్నది. పరిశ్రమ అభివృద్ధితో పాటు యజమానుల లాభాలు కూడా విపరీతంగా పెరిగాయి. అయితే ఈ పరిశ్రమలో పని చేస్తున్న సుమారు 40 లక్షలమంది కార్మికులు మాత్రం అతి నికృష్టమైన వేతనాలతో దారుణమైన పని పరిస్థితులలో వెటి చాకిరి చేస్తూ జాననత్వంలో మగ్గుతున్నారు.

ప్రభుత్వమే పెద్ద యజమాని

ఈ పరిశ్రమలో ప్రైవేటు కంపెనీలతో పాటుగా పబ్లిక్ రంగ పరిశ్రమలు ఉన్నాయి. రాష్ట్ర, కేంద్ర ప్రభుత్వాలు వివిధ డిపార్టుమెంట్లలో ప్రత్యేక విభాగంగా ఈ పరిశ్రమను రూపొందించుకున్నాయి. ఒక మాటలో చెప్పాలంటే భారతదేశంలో ఈ పరిశ్రమ అంతటి లోను అతిపెద్ద యజమాని ప్రభుత్వమే. అనగా కార్మికులను దారుణంగా దోపిడి చేస్తున్న వారిలో ప్రధాన భాగస్వామి ప్రభుత్వమే. సభ్య రీత్యా ఎంతో ప్రాధాన్యత గల ఈ పరిశ్రమలోని కార్మికులు సమస్యల వ యంలో సతమతమవుతున్నారు.

(1) ఈ పరిశ్రమ దేశ వ్యాపితంగా విస్తరించి ఉన్నప్పటికీ ఒకే రకమైన క్రమ బద్ధమైన వేతన వ్యవస్థలేదు. వివిధ రాష్ట్రాలలో నిర్ణయించబడిన కనీస వేతనాల్లో ఎంతో తేడా ఉంటున్నది. ఒకే పనికి వివిధ కంపెనీలలో ఇస్తున్న వేతనాలలో కూడా తేడా పెద్ద మొత్తంలోనే ఉన్నది. నిరుద్యోగుల మధ్య పోటీ ఫలితంగా వీలయినంత తక్కువ వేతనాలతో కార్మికుల చేత పని చేయిస్తున్నారు. నిపుణత లేని కార్మికుడి దినసరి వేతనం మధ్యప్రదేశ్ లో రూ/2- ఒరిస్సాలో రూ/3- గా ఉన్నది. ఈనాటి ధరలతో పోలిస్తే ఈ వేతనం ఎంత స్వల్పమైనదో ప్రత్యేకించి చెప్పనక్కర్లేదు.

ఒక్క పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రంలో మాత్రమే దినకూలి రూ. 8-40 అమలు

జరుగుతున్నది. యజమానుల దయాదాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడటంతప్ప ధరలు పెరిగితే అందు కనుగుణంగా కరువుబతెం పెరిగే శాస్త్రీయవద్దతి దేశంలో మెజార్టి కార్మికులకు అమలులో లేదు.

(2) ఈ పరిశ్రమలోని మొత్తం కార్మికుల్ని మూడు కేటగిరీలుగా వరీకరింపవచ్చు. 1. వర్మినెంటు లేదా రెగ్యులర్ 2. వర్క్ ఛార్జ్ 3. కాంట్రాక్ట్. మొత్తంలో సుమారు 10% కార్మికులు రెగ్యులర్ కార్మికులు కాగా తతిమ్మా 90% కాంట్రాక్టు లేదా వర్క్ ఛార్జ్ కార్మికులుగా ఉంటున్నారు. కార్మికులందరికీ ప్రత్యేకించి చివరి రెండు కాటగిరీల వారికి ఉద్యోగ భద్రతలేదు.

(3) ఒకేపని చేస్తున్నూ పె మూడు కేటగిరీల కార్మికుల మధ్య వేతనాల్లో చాలా తేడా ఉంటున్నది. అలాగే ఒకే రకమైన పనిచేస్తున్న ప్రి, పురుష కార్మికుల మధ్య కూడా తేడా ఉంటున్నది. కాంట్రాక్టు, వర్క్ ఛార్జ్ కార్మికులు తక్కువ వేతనాల్లో సమాన పని చేయవలసి వస్తున్నది. అలాగే ప్రిలకు "సమాన పనికి సమాన వేతనం" చెల్లించబడడంలేదు. ఇది స్పష్టంగా చట్టాన్ని ఉల్లంఘించటమే.

(4) విదేశాల్లో కాంట్రాక్టులు తీసుకున్న కంపెనీలు మన దేశం నుంచి కార్మికుల్ని తీసుకుపోతున్నాయి. ఆ దేశాల్లో అమలులో ఉన్న వేతనాలను కాకుండా మన దేశాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని చెల్లిస్తూ వారిని కొల్ల గొట్టుతున్నారు. ఇతర దేశాలకు చౌకగా కార్మికుల్ని ఎగుమతి చేస్తామని సిగువిడిచి చెప్పడం ద్వారా దేశ గౌరవాన్ని మట్టి గరువు తున్నారు. ఈ పరిశ్రమ యజమానులు. అలాగే ఇతర రాష్ట్రాల్లో పని చేస్తున్న కార్మికులకు కూడా హామీ ఇచ్చిన ప్రకారంగా కాకుండా తమ ఇచ్చ ప్రకారం వేతనాలు చెల్లిస్తున్నారు. తమ నివాస ప్రాంతాలకు సదురాలలో పని చేస్తున్న ఈ కార్మికులు విధిలేక యజమానికి లొంగి ఉండవలసివస్తున్నది.

(5) పరిశ్రమలోని కాంట్రాక్టు కార్మికుల దుస్థితి వర్ణనాతీతం. కాంట్రాక్టు కార్మికులకున్న చట్టాలు ఈ పరిశ్రమలో అలంకార

ప్రాయంగానే ఉన్నాయి తప్ప అమలులో లేవు. పెద్ద పెద్ద కంపెనీలు ప్రత్యేకించి పబ్లిక్ రంగ పరిశ్రమలు తమపనిలో ప్రధాన మైన భాగాల్ని కాంట్రాక్టు లీజుకు సబ్ లీజుకు ఇస్తూ కార్మికులకు కల్పించవలసిన సౌకర్యాలనుంచి తమ బాధ్యతను తప్పించు కుంటున్నారు. స్థానికంగాను, రాజకీయంగానూ పలుకుబడి కలిగిన కాంట్రాక్టర్లు ఏ చట్టాలను పాటించకుండా కార్మికులచేత వెటి చాకిరి చేయిస్తున్నారు. నామమాత్ర వేతనాలతో ఉత్పాదకత పేరుతో పెరుగుతున్న పని భారంతో క్రుంగిపోతూ కార్మికుడు పనిచేస్తున్నాడు. ఒకే పని చేస్తున్ననూ రెగ్యులర్ కార్మికులతో సమానంగా కాకుండా చాలా తక్కువ వేతనాన్ని మాత్రమే కాంట్రాక్టు కార్మికులు పొందుతున్నారు. ఇది కాంట్రాక్టు కార్మికచట్టంలోని 26 (2) (v) (2) సెక్షనుకు పూర్తిగా విరుద్ధం.

(6) ఈ పరిశ్రమలో ఉద్యోగ గ్యారెంటీ కాదుకదా, కనీసం పని రోజుల గ్యారెంటీ కూడా లేదు సీజన్ ఒడుదుడుకులవల్ల, సిమెంట్ తదితర ముడి పదార్థాలు దొరకకపోవడంవల్ల ఎన్నో రోజులు పని లేకుండా పోతున్నది. ఆ రోజులలో నిరుద్యోగిగా నున్న కార్మికులకు ఏలాంటి పరిహారం చెల్లించబడుటలేదు.

(7) ఇటుకల తయారీ పనులలో నున్న కార్మికులు స్థూలంగా ఈ పరిశ్రమ క్రిందికే చేర్చబడిననూ వారికి కనీస వేతనాలు ఇంత వరకు నిర్ణయించ బడకపోవడంచేత కార్మికులు వారి కుటుంబాలతో సహా నిర్దాక్షిణ్య యజమానుల వద్ద వెటి కార్మికులుగా బ్రతక వలసివస్తున్నది. నిర్జీత పనిగంటలు లేక బరు రాత్రించవళ్ళు పనిచేస్తున్నారు. ఇటుక వీటిల యజమానుల చేత, వారు నియమించిన గూండాలచేత అనేక అవమానాలకు గురవుతూ బ్రతుకుతున్నారు. వీరికి చట్టబద్ధంగా తగు రక్షణ కల్పించడంలో ప్రభుత్వం విఫలమైనది.

(8) నిర్జీతమైన పని(కాంట్రాక్టు)పూర్తి కాగానే ఆ కార్మికులను తాము మరోచోట తీసుకున్న పని ప్రదేశానికి ట్రాన్స్ ఫర్ చేయడం ద్వారా వారి జీవితాలను, ఉద్యోగాలను కాపాడటానికి మారుగా ఈ పరిశ్రమ

యజమానులు నిర్దక్షిణ్యంగా “రెట్రీండ్ మెంటు” అయింధం ప్రయోగిస్తూ లక్షలాది మందిని నిరుద్యోగరక్కసికి బలి ఇస్తున్నారు. క్రొత్త ప్రాంతంలో తక్కువకూలీకి క్రొత్త కార్మికుల్ని నియమించుకోవచ్చనే దురాశయే దుర్మార్గమైన ఈ పద్ధతికి కారణం.

(9) ఈ పరిశ్రమలో కార్మికుడు దారుణమైన పని పరిస్థితుల్లో బ్రతుకుతున్నాడు. కార్మికుడి భద్రతకై యజమానులు తీసుకుంటున్న చర్యలు అతి స్వల్పం. ఆక్సిడెంట్లకు గురై అనేకమంది మరణించడం లేదా గాయపడటం నిత్యకృత్యం. ఆక్సిడెంట్స్ నివారణ కొరకు గానీ, వెనువెంటనే వైద్య వసతులు కల్పించడంలో గాని యజమానులు నిర్దక్షిణ్య వైఖరి ఆవలంబిస్తున్నారు. ఆక్సిడెంట్లకు లోనైన కార్మికుని భద్రతకై ప్రత్యేక భూషణాన్ని రూపొందించవలసిందిగా ఎంతో కాలంగా కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నా ప్రభుత్వంలో కదలిక లేదు.

(10) పని ప్రదేశాల్లో కార్మికులకు తగు వసతులు కల్పించబడుటలేదు. కనీసం తాగే నీటి సౌకర్యంకూడా లేక అనేకచోట్ల కార్మికులు బాధ పడవలసివస్తున్నది.

(11) కార్మికులకు గృహ వసతి, వారి కుటుంబాలకు విద్యా, వైద్య సౌకర్యాలు కల్పించవలసిన బాధ్యతను ఈ పరిశ్రమ యజమానులు గుర్తించడంలేదు.

పై అనేక సమస్యలతో ఈ పరిశ్రమలో కార్మికులు నలుగుతున్నారు. లేబర్ డిపార్ట్ మెంటు ఆఫీసుల పరిధిని దాటి అమలులోకి రావడంలేదు. చట్టాలు అమలుజరుగుతున్నవా లేదా అని పర్యవేక్షించేందుకు కనీస శ్రద్ధ కూడా ప్రభుత్వం తీసుకోవడంలేదు. తాము చేసిన చట్టాలను కామే అమలుజరపని దౌర్భాగ్య స్థితిలో ప్రభుత్వం ఉంటున్నది. ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించబడుతున్న పబ్లిక్ రంగంలోని యన్. సి. సి, హెచ్.ఎస్.సి.ఎల్, బి. ఆర్. ఓ. తదితర పరిశ్రమలో కూడా పరిస్థితి ఇంతకన్నా బిన్నంగాలేదు. వీలయినంత ఎక్కువమందిని కాంట్రాక్టు, క్యాజువల్ కార్మికులుగా నియమించుకుని వెటిచాకిరీ చేయించుకొనే పద్ధతిని, సం॥ ల తరబడి పని చేస్తున్నా రెగ్యులర్ చేయకుండా అతి తక్కువ దిన కూలీతో కార్మికుల్ని దోచుకునే పద్ధతిని ప్రభుత్వమే ప్రోత్సహిస్తున్నది.

ఈ పరిశ్రమలోని కార్మికుల్లో సంఘ

చైతన్యం తక్కువగా ఉన్నది. అక్కడ కూడా కార్మికులు ట్రేడ్ యూనియన్లో సంఘటితమై పని చేస్తున్నా ఆ మాత్రం దాన్ని కూడ సహించని యజమానులు ఆ యూనియన్లపై, నాయకులపై తవగూండాల ద్వారా దాడులు సాగిస్తూ యూనియన్లను అణచి వేయ యత్నిస్తున్నారు కార్మికుల్ని కొల్లగొట్టి అనతికాలంలో అత్యంత ధనికులుగా సమాజంలో చలామణి అవుతున్నారు. ఈ కాంట్రాక్టురతో ప్రభుత్వం లాలూచీ పడిన ఫలితంగా వీరు సాగిస్తున్న అక్రమ, కార్మిక వ్యతిరేక చర్యలన్నింటికీ ప్రభుత్వం ఆమోదముద్ర వేసి బలపరుస్తున్నది. యజమానుల గూండాలు సాగిస్తున్న దాడులకు పోలీసుల ప్రత్యక్ష మద్దతు లభిస్తున్నది.

దేశవ్యాపితంగా 40 లక్షల కార్మికులు గల ఈ పరిశ్రమ సమస్యల్ని గూర్చి చర్చించుటకై ఒక “ఇండస్ట్రియల్ కమిటీ”ని ఏర్పరచడం తక్షణం అవసరం. కార్మిక సమస్యలన్నింటిని చర్చించుటకొరకు ప్రత్యేకించి శాస్త్రీయ వేతన వ్యవస్థను నిర్ణయించుటకు తక్షణం ఒక “త్రైపాక్షిక కమిటీ” ఏర్పరచవలసిన అవసరం ఎంతో ఉన్నది. ఈ కమిటీలను ఏర్పరచుటకై ప్రభుత్వంపై తగు ఒత్తిడి తేవడంతోపాటుగా తాము నిత్యం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యల పరిష్కారానికై సంఘటిత ఉద్యమాన్ని నిర్మించుటకుగాను ముందుకు రావలసిందిగా ఈ పరిశ్రమలోని కార్మికులను ఈ సందర్భంగా సి ఐ టి.యు. కోరుతున్నది.

“కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా పంచసూత్ర పథకం”

వేతనాలు నిర్ణయించేటపుడు ఈ క్రింది ఆదేశాలను దృష్టిలో వుంచుకోవాలని భారత ప్రభుత్వం తరపున బి. పి. ఇ. (బ్యూరో ఆఫ్ పబ్లిక్ ఎంటర్ ప్రైజెస్) పబ్లిక్ రంగ పరిశ్రమల మేనేజిమెంటుకు ప.పింది.

ఆదేశాలు :

* ఇప్పుడున్న ఉత్పత్తిస్థాయి మీద వేతనాలు పెంచకూడదు. ఉత్పత్తి ఏ మేరకు పెరిగితే ఆ మేరకు మాత్రమే వేతనాల పెరుగుదల వుండాలి.

* ఇకముందు చేయబోయే ఎగ్రిమెంట్లలో పాత ఎగ్రిమెంటు కాలం పూర్తయిన

నాటినుండి బకాయాల చెల్లింపు అనేది వుండరాదు. కొత్త ఎగ్రిమెంట్ మీద సంతకం చేసిన నాటినుండి మాత్రమే అమలు జరిగినట్లు లెక్క.

* ఎగ్రిమెంటు అమలులో వుండేకాలం నాలుగు సంవత్సరాలు.

* ఫ్రాంట్ బెనిఫిట్సుతో సహా వేతనంలో పెరుగుదల పది శాతానికి మించరాదు.

* డి.ఎ.రేటు పాయింటుకు ఒకరూపాయి ముప్పయి పైసలకు మించరాదు.

సెప్టెంబరు 17న త్రైపాక్షిక సమావేశ బహిష్కరణ నిరసన దినం పాటింపు

బి.పి.ఇ. జోక్యానికి నేషనల్

క్యాంపెయిన్ కమిటీ ఖండన

పత్రికా స్వాతంత్ర్యం పైన మరిన్ని అంక్షలువిధిస్తూ బీహారు శాసనసభ ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ సెక్షన్ 292 కు సవరణను ఆమోదించటాన్ని నేషనల్ క్యాంపెయిన్ కమిటీ ఖండించి దుష్ప్రభువుకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమించిన పత్రికా ఉద్యోగులను కమిటీ అభినందించింది.

ఆగస్టు 17 న ఢిల్లీలో జరిగిన క్యాంపెయిన్ కమిటీ సమావేశం పబ్లిక్ రంగంలోని పరిశ్రమల్లో వేతనాల సంప్రతింపుల స్థితిని సమీక్షించింది. బి.పి.ఇ జోక్యం కారణంగా జరుగుతున్న జాప్యం వల్ల ఆదోక్షన వెలిబుచ్చింది. ఉత్పత్తికి వేతనాలను లింకుపెట్టే దోరణిని కార్మిక స.ఘాలు వ్యతిరేకిస్తున్నందుకు కమిటీహర్షం తెలిపింది.

బి హెచ్ ఇ ఎల్, స్టీల్, కోల్ పరిశ్రమలకు చెందిన కార్మిక స.ఘాలు ఈ మధ్య అఖిల భారత స్థాయిలో సదస్సులు జయప్రదంగా జరిపినందుకు సంతోషాన్ని తెలిపింది ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమల కార్మికుల దరిని కూడదీసి జాతీయ సదస్సును జరపాలన్న తన ఉద్దేశాన్ని పునరుద్ఘాటించింది.

పార్లమెంటులో కార్మికవ్యతిరేక బిల్లులు నాలుగు ప్రవేశపెట్టడంవల్ల కూడ సమావేశం నిరసన తెలిపింది. అవి ఉపస. హరింపబడే రవకూ ఆందోళనకొనసాగించవలెనని కార్మిక వర్గాన్ని కోరింది.

CENTRAL BOARD FOR WORKERS' EDUCATION

1400, West High Court Road, Gokulpeth,

NAGPUR - 440 010

New Dimensions and Directions of Workers' Education

In addition to training of Education officers, Worker Teachers, workers Trade Union officials in regular full time/part time courses and in short term diversified need-based courses, the CBWE organises the following special courses.

1. Training of Educators/Organisers in full time 2-month courses for educating workers in rural/unorganised sector.
2. Five day/Two day residential camps for rural and unorganised workers.
3. Joint Programmes for workers and Management on Participative education.
4. Programmes on Family Welfare and Population Education.
5. Functional Adult Literacy Programme.
6. Programmes for weaker Section.

అ తి త్వ ర లో ప్ర చు రణ భారత కార్మికోద్యమ చరిత్ర

రచన : సు కు మార్ సేన్

(భారతదేశ చరిత్రలో ఆధునిక కార్మిక వర్గాన్ని గురించి

తెలుసుకోదలచిన /పఠిఒక్కరు చదువవలసిన పుస్తకం)

సెప్టెంబరు 15 లోగా నేరుగా ఆర్డరు యిచ్చేవారికి రు. 12-00 మాత్రమే

పుమారు 500 పేజీలు. ధర రు. 15/-

వెంటనే మీ ఆర్డరు ఈ అడ్రసుకు పంపి మీ కాపీ రిజిస్ట్రే చేసుకోండి

ప్రజా శక్తి బుక్ హౌస్

ఏలూరు రోడ్ :: విజయవాడ-2

ప్రజా శక్తి ప్రెస్, విజయవాడలో ముద్రింపబడి, పి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ పజ్జన

శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావుచే విజయవాడ నుండి ప్రకటింపబడింది. ఎడిటర్ : శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావు

ಮಹಾನು ಘಂಡೇಷನ್
ಪುಸ್ತಕಾಲ ಪರಿಶೀಲನಾವರ್ತಿಕ

ಪುಸ್ತಕಂ ಪಂಖ್ಯಾ	KLV01A158
ಪುಸ್ತಕಂ ಪೆರು	508255550
ತಾರೀಖು	23/08/23
ಮುಂದು ಅಕ್ಕ	No
ವೆಪುಕ ಅಕ್ಕ	No
ಮೊತ್ತಂ ಪೆಣೆಲು	17
ಪೆದ್ದ ನೆಣ ಪೆಣೆಲು	No
ಘಾಣೆ ಪೆಣೆಲು	No
ಲೆಖ ಪೆಣೆಲು	No
ಕಯಾರು ವೆಸೆವಡಿ	Mounika
ಪೆಣೆಲು ಖಡೆರೆಪೆವಡಿ	Mouni
ಪ್ಲಾನ್ ವೆಸೆವಡಿ	Nandhu
ಪರೀಕ್ಷೆ ವೆಸೆವಡಿ	pragathi
ಪೆಣೆಲು ಪರಿಚಾಪೆವಡಿ	
ಲೊಂಡಿಂಗು ವೆಸೆವಡಿ	
ಪ್ಯಾಕಿಂಗು ವೆಸೆವಡಿ	
ಪ್ಲಾನ್ ವೆಸೆವಡಿ	
ಕಪ್ಪುಲು	No
ಪರಿಸ್ಥಿತಿ	good